" အနိုင်ယူလိုသူ "

ဒေါက်တာ ထာတင့်စန်း ..

၂၂ ဟာစ်း ဘုံဘေမြို့ ..

အိန္ဒိယ..

ထိုစာသည် ကျွန်တော် ဘုံဘေမြို့ကို အလုပ်ဝတ္တရားနှင့် ပြောင်းရွှေ့ပြီးနောက် (၁)နှစ်ခန့်ကြာသောအခါတွင် ယိုးဒယားပြည်တွင်ရှိသော အစ်ကိုတယောက်ထံမှ ရောက်လာသော သံကြိုးစာဖြစ်၏။

ယိုးဒယားသို့ အမြန်လိုက်ခဲ့ပါ။ အစ်ကိုအသေအသန် ခံစားနေသည်။

ထိုသံကြိုးစာရသောအခါတွင်ကား ကျွန်တော်မှာ ငိုးမဟောက်သွားသည်။ ထိုသံကြိုးစာအား ကျွန်တော်၏မိခင်ကြီးအားပြရပေသည်။ မပြ၍လည်းမဖြစ်ပါ။

ကျွန်တော်သည် ထိုသံကြိုးစာအကြောင်းပြလျက် ယိုးဒယားပြည်သို့သွားရန် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ရှာ (၃)ရက်အတွင်း ရှာဖွေ ပြီးစီးသွားခဲ့၏။

ထိုသို့ ၄-ရက်နှင့် ရရှိခြင်းမှာသည်း ကျွန်တော်က ကယ်တင်ရှင်ကြီးအဖြစ်နှင့် ခုလေးလိုချင်ပါသည်ဆိုသော အနောက်တိုင်း ယောက်ျားမှာ ငှားရမ်းထားမှုတွင် လူကြီး ဖြစ် သဖြင့် အလွယ်တကူဝင် ရရှိခြင်းဖြစ်လာ ကျွန်တော်ကိုယ်ဝင်

အနောလီယံမှ လက်ဆောင်ပါးလိုက်ပါသေး၏။

မောင့်သားလေးကတော့ သိပ်ဝကာဘဲဆရာ မောင့်သားလေး ဆရာတကူးသစ်လိုက်တဲ့အတွက် အထူးလက်ဆောင်အနေနဲ့ ယိုးဒယားမြည်အကြောင်း စာအုပ်တအုပ်နဲ့ ဆရာကြိုက်တဲ့ဒရိုးဆောင် ဒေ့ဒီယိုကလေးတလုံး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါတယ်ဆရာ ဆရာလေလာဥပေါ်မှာ မိစင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့ နံနက်(၈)နာရီအချိန်မှာ ကိုးတိုးလေးဖွင့်ပြီး နားထောင်ပါဆရာ"

အနောလီတာ မောင်ရဲ့သားလေးနဲ့ တရာ့အတွက် "ငွေဖိုးငြမ်းမြူရယ် ပြန်လာခဲ့ပါတွယ်" ဆိုတဲ့သီချင်းကို အသံလွှင့်ဌာနက ဆိုပါမယ်နော် .. နော်။

ကျွန်ုပ်တော်စာကို ရရှိသောအခါတွင် ရင်တခုံလုံး မောက်သွားရတော့၏။

ကျွန်ုပ်တော်၏ တကိုယ်လုံးမှာလည်း ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်သွားရသလို ထိုစာထဲတွင် ထည့်၍ရေးလိုက်သောစာကလည်း အနောလီ၏ဝါးနှစ်လျှင်မြန်မှုအတွက် အံ့ဩမဆုံးဖြစ်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တော်အား ဘူမိနိုးဝေ့ထဲမှ စာရေ ဒရိုဝိယိုအစေသားကလေးဝါ ယူလာသော အနောလီ၏ ယောက်ျားမှာ အမှုထောင်တောင်ကောင်းကောင်းရှိသူသောက် ကျွန်းဘေးရော့ချိုတဲ့ သူ တဦးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိရပါ၏။

ကျွန်ုပ်တော်နှိမ့်လေတော့ ဆရာ့အကြောင်း မိုးရွာမိုးလို့သဲ

တော့နိုင်ပါဘူး။ ဆရာသားတော်ကောင်းတွေ ဆရာ့ရဲ့ စာအုပ်တွေ ကိုးဆောင်းကြွက် သားသားလေးရေတာကို ဝမ်းသာ စေ့ပါဘူး ဆရာ .. ကျွန်ုပ်တော်လဲ သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်။

"အင်း .. အင်း .. ကြားရတာဝမ်းသာပါတယ် ရှား ခင်ဗျားတို့ရဲ့သားကလေးလေးလဲ ဝလို မြို့ထိုဆိုတာ တွေ့လို စာထဲမှာ ယုံနေရလိုက်ပါတယ်"

"တုတ်ပါတယ် .. တုတ်ပါတယ်"

"ထဲထဲ .. စာရေးတာတော့ သူ့သားလေးပါထဲ ရေးဘူးဗျူးမောင့်သားလေးဝတော့ သိပ်ဝကာဘဲဆရာတဲ့ရှု မောင့်သားလေးလို့လဲ ခင်ဗျားကို ဦးစားပေးနေလိုက်ပါ တယ်။ ထောက်ပါတယ်ဗျာ ဒါကတ် မလေးက ဝဲလဲဝလုလဲလုဆိုးတော့ ခင်ဗျားတို့လက်စေ့ဘူးနှစ်ဦးကာ ဝမ်းသာလို့ ဆုံးမှာ မတုတ်ပါဘူး ထဲထဲထဲ .."

ထိုသို့ ကျွန်ုပ်တော်က ပြောလိုက်သောအခါတွင် အနောလီ၏ယောက်ျားမှာ နှုတ်ကြီးရှုးသွားမြဲထားသလို သို့တေုတ်ယ မြိမ်းကြီးမှုးသွားမြဲထားသည့်အတိုင်း ထယ်ထဲ ရိုမာနေပါတော့၏။

"ထဲ ထဲ .. ထဲထဲ .."

"ဟားဟား .. ဟားဟား .."

သူကရိုလိုက်သလို ကျွန်ုပ်တော်ကလည်း ရိုလိုက်၏။ သူကတော့ သူ့မယား အနောလီ သူ့ကိုထက်ယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ လေား။ ဒါ့ဝါလေား။ ဆရာဝန်ထဲထည့်ရေးတာတောင်

မောင့်သားလေးက သိပ်တတ်တာဘဲ"လို့ ထည့်နေတဲ့ မယားနော ကွတု သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သလို ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အကြောင်းသိပြီဖြစ်သဖြင့် နိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သူကတော့ အင်း ဂါဝါလေးယား တယ်ယိမ်းတာတဲ့ လေးပါလား။ ဒါကြောင့်သိပ်ချစ်ရတာဟု ဝမ်းထဲတွင် မြိုးရွှမ်းနေသလို ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်အကြောင်းသိ နေရာ . . ။

အနားလီနေသောစာမှာ သူ့လင်တော်မောင်အား လည်း မကျွန်ုပ်စေတော့ . . ကျွန်နော့်ကိုလည်း မောင်ဟု အသုံးနှုန်းကလေးဖြင့် ချစ်စနိုးဖေါ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

အနားလီမှာ တကယ်ပင် ချစ်ခြတ်နိုးစရာကောင်းသော မိန်းကလေးဖြစ်ပါသည်။ သူသည်ပင်ကိုယ်အားဖြင့်လည်း ရေဒီယိုအဆိုတော်ကလေး တဦးဖြစ်ကာ အိန္ဒိယပြည်တွင် မသိသူမရှိသလောက် ရှုပ်ကိုဖြစ်သူလဲ့ကာစား သူ့ဓါတ်အငယ် ထိုတော့ ကြားသူပေးလာသူများကတော့ အများအပြားပင်ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုလည်းကျွန်နော့်အတွက် ဇနီးလက်ဆောင် သီချင်းတပုဒ်ဖြင့် ရေဒီယိုမှ ငွေရိုင်းမြေရယ် ပြန်လာခဲ့ကွယ်"ဟူ သောသီချင်းဖြင့် ကျွန်နော့်အား ချစ်လက်ဆောင်ပါးဆုံးမည်မို့ ကျွန်နော့်မှာ အဘယ်မှာ နေနိုင်ပါမည်လဲ။

ကျွန်နော်စီးသွားရမည့်လေယာဉ်ပျံမှာ ကာလကတ္တား

လေဆိပ်မှ ထွက်ခွာမည့် လေယာဉ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်နော် ၁၀ ဘုံဘေမှ ကာလကတ္တားမြို့သို့ ရထားဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပြီးမှ ထိုသို့ချက်သောကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရခြင်းဖြစ်ပါ၏။

အခုနက်ဆိုရသော် ဒေလီမြို့တွင် နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက်ခွန်း အစီအစဉ်များကို သွားရှုမြင်ရည်မှန်သော်လည်း ဒေလီတွင်သွားမြှုတ်ရောလိုက်သဲ့၊ ပြီးစွာသွားခဲ့ပါ၏။

ကျွန်နော်က ဘုံဘေမြို့သို့ ရုတ်ချည်းပြောင်းသွားရာတွင် ကျွန်နော်၏ ဝေဝေဝအား အပါမခေါ်သွားရခြင်းတော့ပါ။ ထိုကြောင့်ပင် ကာလကတ္တားသို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်နော် လေယာဉ်ပျံပေါ်ရောက်ချိန်မှာ နံနက် (၈) နာရီရှိမှဲပြီ။

လေယာဉ်ထွက်လာသည့်နှင့်တပြိုင်နက်တည်းမှာ ပင်ငွေရိုင်းမြေရယ် ပြန်လာခဲ့ကွယ်"ဟူသော ရေဒီယိုမှ သီချင်းသံမှာ ကြည်လင်စွာကြားလာရပါ၏။

သီချင်းသား လေယာဉ်ပျံပေါ်ရောက်နေသော ကျွန်နော့်အား ရည်ရွယ်၍ ဆိုလိုက်သည့် သီချင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ထိုကြောင့်လည်း ကျွန်နော်မှာ အနားလီအား မမေ့နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေရပြီးလျှင် သူ့ကို အကြောင်းကလေးကိုလည်း တွေးခဲ့ဆုံးအောင် ဖြစ်နေရပြန်ပါ၏။

xxxxx

အနာလီတစ်ယောက်မှာ မလေးတစ်ယောက်နှ ရှက်နှာ ချော်ခဲ့ရသဖြင့် သင်မယား ဦးမှာ ကဦးအပေါ် တဦးက အမြစ်တင်လာခဲ့လေတော့သည်။

အနာလီ၏ မယောက်ျားမှာ သူမအား ခလေးမရ နိုင်သော်ကြောင့်စက်တော့မည်ဟုပင် သတိပေးခဲ့လေသည်။ အကယ်၍ကွာခဲ့သော် အနာလီမှာ သူမစားလိုက်သော အစေ့များကို ဘယ်သို့ရှာဖွေစားခွင့်ရနိုင်တော့မည်။ ရနိုင်စရာ လည်း အကြောင်းမရှိတော့ဟု သိရလေ၏။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်ကား အနာလီ၏ ယောကျ်ားများသည် သူ့ကို့အတွက် အစေ့ ၁၀ သိန်းခန့်ထဲမှ အစေ့ ၅ သိန်းအား အနာလီကိုနှ ခပ္ပလာမည့် မြေမြစ်သူအား တချက်တကမ်းဖြင့် ပေးထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အကယ်၍ အနာလီမှာ ခလေးမရသော် ထိုအစေ့ ၅သိန်းခန့်ပမှာ သူမရမှာတော့မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း အနာလီမှာ သူမအတွက် ခလေးလိုသို့အတွက် အစောက်ကလေး အားသာဆုံဖြင်းလက်လာရလေတော့၏။

"တော့ .. အနာလီ လာစုံးကွ .."

တနေ့ညတွင် အနာလီ၏ယောကျ်ားသည် ပါတီပွဲထဲမှပြန်လာရင်းက အနာလီကို ခေါ်လိုက်လေသည်။

အနာလီမှာ သူ၏လင်အားချစ်လှသည်။ သူ၏လင်တော်မောင်က အခြားတပါးသော မိန်းမတဦးအား လက်ထပ်

သွားဦးမည်ဆိုတော့ ဘယ်နည်းနှင့်မှ သဘောမတူလှပါပေ ကြည့်ဖြေနိုင်ပါပေ . . ။

ထိုကဲ့သို့သောစိတ်များကား မိန်းမတိုင်းတွင် ရှိမှသောစိတ်များလည်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့ အခြားတပါးသော မိန်းမတဦး ယူသွားခဲ့သော်ကား သူမအဖို့က သူ့လင်အား ချစ်သောစိတ်ကြောင့်လည်း နှမြောဘ်ရှင်း၊ နှမြောဘွားမည့်လာမည့်တော့မျှ

သို့သော် .. အနာလီမှာ သူမအား ခေါ်သည်မှာ ဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်ခေါ်သည်ကို သိပြီးဖြစ် သည့်အတိုင်း မျှမျှတတ ထမ်းပစ်အနီးသို့ ကပ်သွားခဲ့ပြီး . . ။

"ဘာကိစ္စရှားလည်းမောင်ရယ် အနာလီကို ခလေးရတာနဲ့ဘဲ မောင်မနက်ဖြန်တော့ မယ်လို့ တုက်လား"

"အေး .. တုက်တယ် .. ငါခေါ်တာက ဒီအကြောင်းလဲပါတယ် .. မင်းက ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားပါ သိလဲသွားသွား .."

ထိုသို့ သူမ၏လင်တော်မောင်က ပြောလိုက်သည် အနာလီမှာ အကြီးအကျယ်ဝမ်းသာသွားရ၏။

"ရှင် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားလို့ ဘာများအကြောင်း ထူးမှာလဲ ကျမ အရမ်းဝမ်းနဲ့ဖြင့် စိတ်ပူလိုက်ဘီ .."

"အေး.. ငါကတော့ မင်းပိုက်ကလေး ပူလာတာ ကြည့်ချင်တာဘဲ .."

"ပူလာတာကြည့်ချင်ရင် ရှင်ကြိုးစားပါလား.."

"တော့ .. ငါလောက် ကြိုးစားတဲ့အကောင် ခင်းမှာ ဝိုးကြည့်စမ်း .."

"ကြည့်တာဘဲ .. ရှင်ကြိုးစားရတာကယ်ဆိုတာက မှို ညကသယ်တွေ ရှောက်ကာက်နေတာဘဲမဟုတ်လား။ အိမ်က မိန်းမ ဟာတော့ မှုလုပ်ဘော်ရတော့ဘူး။ ယိုက ဖေသယ်ဝ တွေကိုတော့ မှုသဘောနှိပ်မှဖြစ်တယ်။ ဒီလိုကျမှာ ရှင်းအ ကြီးက ဒနဝီယားတဲ့ရောင်းသီးကြီးလို ဖြစ်နေတာဘဲမဟုတ် လား။ ကျွပ်နဲ့ရွား ရှင် ဟညနှစ်ညလောက် အားရပ်ငွေ ဘယ်နှစ်ခါများကြိုးစားခဲ့ဘူးသလဲဟင်ပြောစမ်း ပြောစမ်း"

ထိုသို့အနာလိက ပြောသောအခါတွင်ကား သူ၏ လင်တော်မောင်မှာလည်း မှန်သောစကားအတိုင်းဖြစ်နေ သောကြောင့် ဘယ်လိုမှ အဖြစ်မဆိုသာအောင် ဖြစ်နေရှာ၏။

"အေး .. ငါတော့ကွာ ခင်းဝေလာမရရှင် တစုံ တော့လုပ်ရတော့မှာဘဲ .."

"သိပါတယ် .."

"အေး .. ခင်းသိတဲ့အတိုင်းပါဘဲ .."

"ဟုတ်ပါတယ်လေ .. ငါကတော့ ရှင်ကမြင်းချုပ် တိုင်းကမြင်းတာကို ကျုပ်ကို ရှင်အကြောင်းမြ ကွာရှင်မှာပေါ့"

"အေး တိုက္ခာ ဘလေးဘယ်လောက် အရေးကြီး တယ်ဆိုတာ ခင်းနားလည်ရဲ့လား။ စာချုပ်ထဲမှာ ၅နှစ်က ကျော်ယိုရင်း ခလေးမရရင် သာကော်မှာအစ်ကားတဲ့ ငွေ၅သိန်း ဟာ ကျောင်းကန်ဘုရားတွေ အကုန်လှူရမယ်ဆိုတာကို

ပါတယ်မဟုတ်လား။ ဒီစာချုပ်ဟာ ဝက်လုံတော်ရဲ့ သိမ်းထား တယ်။ သက်ဆိုင်ရာ ဘဏ်တိုက်ကြီးမှာလဲရှိနေတယ်။ ဒါဟာ ကလေးကစားစရာမဟုတ်ဘူးကွ"

"ကျမသိပါတယ်ရှင် .. ဒါကြောင့် ကျမမှာ ဘာတွေ ချွေးပွင့်နေတယ်ဆိုတာကို ဆရာဝန်ကြီးနဲ့ ပြကြည့်မလို့ပါ"

"အေး ပြရင်လဲ မြန်မြန်ပြတော့ .."

ထိုသို့ပြောကာ အနာလိ၏ ယောက်ျားသည် သူ၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ကမန်းကတန်း၍ ဝင်သွားလေတော့သည်။

အနာလိကား ဧည့်ခန်းတွင် တဦးတည်းထိုင်ကာ ငေးမော်နေခဲ့လေသည်။

သို့သော် .. သူ့အတွက် အကြားယောက်ျားတဦး အား ရှာဖွေတာ ဖေါက်ပြားရန်ဆိုသည်ကိုလည်း ဝမ်းရဲလှ ပေ။ သူသည် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတက်သွားတော သားသမီးဆု များ တောင်းခဲ့ဘူးပါသည်။

သို့တောင်းခဲ့သည့်တိုင်အောင်လည်း တခုမှ မပြည့် စုံလေးမဲ့ပါ။ ထိုကြောင့်လည်း အိမ်တွင် နှိုင်းမစထားခဲ့သော ကားဒရိုင်ဘာကိုလည်း စိတ်ကူးကြည့်မိသည်။

ကားဒရိုင်ဘာမှာ ဒိမ်လို အထက်တန်းစားလူများ နှင့် အသားခြင်းထိကာ ကာမစပ်ယှက်ရန်ရာ ကြံ့ခိုင်လှ သော ဂန္ဓိကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ဒရိုင်ဘာလိုသူနှင့် မိမိကိုယ် မှာလည်း လုံးဝမသင့်လျော်ဘဲ ရည်ထူးတန်းတူ ဘဝမပေး

ခေါင်းသော သူတို့နှင့် မတွေ့သော် အဘယ်မှာ ကောင်း လိမ့်မည်လဲဟုလည်း စဉ်းစားမိ၏။

တဖန် .. ဒရိုင်ဘာမှာလည်း မိမိ၏ ရှေ့ရှိယက် အင်ဂတေနံရံမှ နှိုက်ကျေးသော လူတယောက်ဖြစ်သဖြင့် ဘယ်လို မှ အတ်စင် မရသဖြင့် တခါတည်း မစဉ်းစားတော့ဘဲ၊ နောက်ထပ် အသိမိတ်ဆွေထဲမှ လူတယောက်အား စဉ်းစား မိနေလေ၏။

မိမိက စဉ်းစားသော်လည်း သူတို့က မိမိအပေါ် ကွပ် နီးနီးသားသားဝင် ဆက်ဆံနေတတ်သောကြောင့် ဝုံခြောင်း ကာ ကလက်တက်တက်သုံ့ရသော် ပို၍ အရှက်ရကာ ဒိ အား ရှုမှုန်းမှုသွားမလေပြီလားဟု ယိမ်နုယ်သွားမည်ကို လည်း စဉ်းစားရင်းက ညရှုးတွင်အိပ်မပျော်နိုင်အောင် ရှိနေလေ၏။

အထူးသဖြင့် တော်သည်မှာ အနာလိအဆိုဝိုင်း၍ ဆန်း ဆန်း ခေတ်မိုမိုနေတတ်ပြီး အနေခတ်ဟိုင်း အလူပါအတို ပုံ မျှော်မိုးလုထားသည့် ကဗြားနှင့် အရှိုးသမီးတို့တဲ့သို့လည်း သူမှာ အရင်ကလည်းမရှိဘဲ ယခုလည်း မရှိသဖြင့် ဉာဏ သင်္ချိုင်းများနှင့် ကင်းများဆီသို့ကာ မရောက်ခဲ့ပါခေ။

ထို့ကြောင့်သာ၍ သူက အသိမိတ်ဆွေ ယောက်ျား များအား ကာခရာယ်ဖြင့် ဆွဲဆောင်ရရောကို အတော်ဝင် အခက်ကြုံနေရလေတော့၏။

တဖန် ဆရာပန်းတိုးထံ သားသမီးရလိုကြောင်းနှင့်

သွားရောက်ပြောရမည်မှာလည်း သူမနေယွင်တ် တကြိမ်တခါမျှ မသွားမလာဘူးသောကြောင့် အတော်ဝင် အခက်ကြုံနေ ရ လေတော့၏။

ထို့ကြောင့်ဝင်သျှင် အနာသိရာ သူ၏ အဖြစ် အ ပျက်ကို အပ်တောန်မှုန်းနိုးသော အခေါ်ကြီး ဒေါ်ဒါလွန်အား ပြောပြမိလေတော့သည်။

ဒေါ်ဒါတွန်က အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့သည်မှာလည်း သူမ အတွက် ရှင်ထုံ့စရာများပင်ဖြစ်ရသည်။

"အနာသိရယ် ငါပြောမယ် .. နင်ကသာတော်တော၊ နင့်ကို စွဲလန်းတဲ့ကောင်လေး တယောက်ရှိတယ် သိလား"

"ဘုရားရေ .. ဟုတ်လား"

"အမယ်လေး ဟုတ်တာမှလွန်ရော .. သူက ရှိုးရှိုး လဲ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ .. မှုတောင် စာကြောင်းတတ်လို့ သုံ နေတယ် .. ဆော်ဒါတက်နေဖုံး နင့်မှာ အချိုတုံးက ရှည်း စားတာမေ့ဘူးတဲ့ လူချိုတွေ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ"

"ရှိတော့ ရှိတာပေါ့ ဒေါ်ဒါတွန်ရယ် .. ဒါတွေ ကျခု မစွဲနေတာဘဲ .."

"ကဲလေ .. သိရင်လဲပြောစမ်းပါ"

ဤတွင် ဒေါ်ဒါတွန်အား သူမက သိရှိသော နံမည် များကို ဖွင့်ထုတ်၍ ပြောပြလိုက်လေ၏။

"ဘီတင်ဂုယ် .. ရှာဝ်ရယ် ပေါ်ကိုရယ် .. ဆဲဒါ ကျမမှတ်မိတယ်"

"ဟဲဟဲ ထုတ်ဝိ .. တောမိုးဆိုတဲ့ ကောင်လေးလဲ ရှုံ့ရော လေးကောင်းလေးတွဲ့ .."

"အဲဒါ ဘာလုပ်ရမလဲ .."

"နှင်ကလဲ ဘယ်ခက်တာဘဲ ဒီလိုလေ သူက တော်ကြောင်လေလဲဝင်သွားရင် ဒီကိစ္စပြီးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒီလိုလုပ်လေ .. သူနဲ့နှပ်ကို ထိုးပေးမယ်"

"ဖြစ်ပါ့မလား ဒေါ်ခါတွန့်ရယ်"

"အိုဖြစ်တာပေါ့ .. ငါနဲ့သူဟာ သိပ်ခင်တယ်။ သူက ငါ့ဆီကို ခဏခဏလာပြီးတော့ ညည်းတယ် အနာသီကို ကျွန်တော် သိပ်ချစ်တယ် သိပ်ချစ်တယ်နဲ့ ညည်းတယ်။ ထတယ်လို့ အနာလီ ဒီဘဝမှာ မပေါင်းသင်းရရင် သူကိုယ်သူ စစ်ထဲမှာ ဝင်ပြီးအသေခံတော့မယ်တဲ့။ သူ့ကိုယ်သူ ရှင်ကြီးမျိုးသကာကို မရသဲ့နှန့်ဈ သေတာတို့ထက်စာရင် တိုင်းပြည်အတွက် စစ်ပွဲတွေတိုက်ပြီးသေရတာကဘဲ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်ခဲ့ရလို့ ပိုပြီး အကျိုးရှိမယ်တဲ့။ ဒီတော့ မသေချင်တာကို တော့ထိုလ်သတ် အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး မသေတော့ဘူး ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ စစ်ပွဲတပွဲမှာ တိုက်ရင်းသေရတာကမှ ဝိုကောင်းမယ်နဲ့ပေါ့လေ .. အဲဒါငါ့ဆီမှာလာပြီးညည်းတယ် .."

"ဟုတ်လား ဒေါ်ခါတွန့် .."

ထိုသို့မေးလိုက်သဖြင့် ဒေါ်ခါတွန့်ကလည်း သူမခေါင်းကို မလေးလေးနက်နက်ကြီး ညိတ်ပြလိုက်လေ၏။

အနာလီမှာ တောမိုးဆိုသော လူပျိုကလေးအား လွန်

ခဲ့သော ၆ နှစ်ကျော်က တောင်ပိုင်းတွင် တွေ့ဆုံသွားခဲ့ပြီး သူမအား ရည်းစားစကားစောင်ခဲ့သည်ကို အမှတ်ရမိလေ၏။

တောမိုးမှာ အသက်အားဖြင့် ၂၁ ကျော်သာရှိသော လူပျိုပေါက်တဦးဖြစ်ပြီး အရပ်မြင့်ကာ ကိုယ်ကာယ ထွားကျိုင်းသန်မာပုံလည်းရသည်။

ရှင်ကလည်း မသူကလောက်မဟုတ်၊ ရုပ်ရေချော သင့်ပြစ်ရောသည်။ သို့သော် အနာလီမှာ မိတရားသတော ကူးသော သူ့ကိုသာ စိတ်ရှိုးရှိုး အကိုင်းယူခဲ့သည်။

ထိုသို့ယူရာတွင်လည်း တောမိုးဆိုသော လူပျိုကလေးအား မကြာခဏဆိုသလို ဈေးတွင်၎င်း၊ ဘုရားကျောင်းတွင်၎င်း၊ ပေါ်လာပွဲများတွင်၎င်း တွေ့ဆုံခဲ့သည်ပြီး မကြာခဏပင် သူမအား ရူးစိုက်ကြည့်နေတတ်သည်ကိုသာ အသိအမှတ်ပြုသားခဲ့ပြီး ယခုလောက် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမျိုးတို့တော့ ခံစားရဘူးသေးချေ။

xxxxx

ယခုလို သူမအပေါ် အရူးအမူးစွဲလန်း နှစ်သက်သောအခါတွင်ကား သူမမှာ ဇဝေဇဝါ ဝေခွဲရာတိုးရှား ပေါက်တွဲသွားမိလေတော့သည်။

"သူက ဘယ်မှာနေတာလဲ ဒေါ်ခါတွန့်"

"မသေပါဘူးကွယ် .."

အနာလီမှာ စဉ်းစားမနေဖြစ်သည်။

ထိုကောင်လေးအား မျှော်မသော်လည်း ထိုကောင်မလေးနှင့် တကယ်လို့ ကာစေပ်ယှက်ရလျှင် ကာလေးများရနိုင်မလားဟူသော အတွေးဝင်ဖြစ်လေသည်။

"အို .. မဖြစ်ပါဘူးထင်ပါရဲ့ .."

အနာလီက ခပ်တိုးတိုးတလေးညီးလိုက်လေသည်။

"သစ္စာလို့လဲကွယ်၊ ဒီကိစ္စ အဒေါ်စိမ်မှာပေါ့၊ ဒီမှာဝလ အဒေါ်ရဲ့အခန်းက လုံခြုံပါတယ်ကွဲက၊ မှောင်လဲ မှောင်တယ်မဟုတ်လား။ ဒါဒီအခန်းထဲမှာ အနာလီက စောင့်နေသူတို့ ငါတစ်ခါလာခဲ့မယ် .. အို .. အိပ်သာနေပါကွယ် ဘာမှစ္စရာမလိုပါဘူး သူ့အလိုကျသဲဖြစ်နေအောင် အဒေါ်က စီစဉ်ပေးပါ့မယ် သယ်နှယ်လဲ.."

"ဒေါ်ဒေါ်ဘဲ ကြည့်စီစဉ်တော့ရှင်"

"အေး .. အေးဒါဖြင့် မနက်ဖန် မနေ့ခင်း ၁၂နာရီလောက်လာမယ်ဟော ဒေါ်ဒေါ်ရဲ့ တိုက်နောက်အခန်းက သိမ်လုံနေတာကွဲ့ .."

"ကောင်းပါပြီ ဒေါ်ခါတွန်ရှယ် .."

ထိုသို့ပြောကာ အနာလီသည် ပြန်လာခဲ့လေသည်။ သူမကား တောရိုးဆိုသော လူပျိုကာလေးနှင့် တွေ့ရမည့်အရေးကို စိတ်ကူးယဉ်နေမိလေသည်။

ဒေါ်ခါတွန်ကတော့ အတော်ကြီး ပီတိဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်မဲ့လေသည်။

"ဟဲဟဲ .. ဒီတစ်ခါတော့ ငါအကြံမြောက်ပြီ .. မြောက်ပြီ .. ဟဲဟဲ အခု ငါအောင်းထဲမြေးလေမှာဘဲ"

ဒေါ်ခါတွန်က တကယ်တော့ မိန်းမကြီးတဦးဖြစ်ပါသည်။ သူမသည် အသက်ကြန်းစား လူငယ်တန်လေးယောက်များများနှင့် မိန်းမများအား ဆက်သွယ်ပေးရာ၌ နှစ်ယောက်မရှိသော မိန်းမကြီးလည်းဖြစ်ပါသည်။

ယူ့ဘာကပ်လိုက်သော် ကြောခင် ကိစ္စပြီးတက်သည့်သာဖြစ်လေသည်။

သူမတလည်းမင်းကတော် ဖိုးကတော်တအစ သူဌေးကတော် သူဌေးကြီး ကနေရပိုင် နယ်ပိုင် မြို့ပိုင် ဝန်ထောက်မှူးစာရေးကြီး ရုံးစာရေးလေး ရုံးစာရေးမသော အစအဆုံးကို မသိသူမရှိအောင် ခေါင်ခေါင်သူမရှိအောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာဝယ် အဆင်ပြေစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်မှုကြောင့် မြို့ဝန် လူငယ်တန် အရာရှိုင်းထဲတွင် ဒေါ်ခါတွန်ဆိုလျှင် မသိသူမရှားသလောက်ပင်ရှိပါလေသည်။

"မိန်းမလိုချင်ရင် ဒေါ်ခါတွန်ထိုကပ်ရမယ်"

"ယောက်ျားလိုချင်ရင် ဒေါ်ခါတွန်ကိုကပ်ရမယ်"

ဟူသောစကားက လစဉ်းလောကနှင့် ကုန်သည်လောကရဲ့ ခေတ်မီသူတိုင်း သိနေသော ဆောင်ပုဒ်ကြီးတခုဖြစ်နေလေတော့သည်။

ဒေါ်ခါတွန်အား ဘာရာဝါဆင်းဆိုသော အရာရှိကြီးက ပြောခဲ့ဘူးလေသည်။

ဒေါ်ခါတွန် ..

"ဘာလဲရှင့် .. ရှင့်မျက်နှာကြီးကို သကြားလောင်း ထားတဲ့ ခေါက်ကျည်းဖုတ်တွေအတိုင်းဘဲ"

"ဘာလဲ ခနဲ့ချင်ဆိုတာလား"

"ဟုတ်တယ်လေ .."

"အဲဒါကြောင့် ဒေါ်ခါတွန်တို့များ စကားပြောတော့ အင်တော်နိတောင်းပါတယ်လို့ ပြောပါတယ် တဲတဲတဲ"

"ကဲ .. တဲ .. လိုရင်းကလေးပြောစမ်းပါအုံး"

"ဒီလိုလေ .."

"အင်း.. ဟိုဟာဘဲတော့တလား"

"တဲတဲ .. ဒေါ်ခါတွန်ကတော့ .. ဒီမှာ"

တဲ့တဲ့ပြောစမ်းပါရှင့်

"ပြောမယ်ဗျာ .. ခင်ဗျားအနောက်ပိုင်းက အလာ အနာသိဆိုတဲ့ မိန်းခလေးတဦး သိရဲ့လား .."

"အို .. ဘာဖြစ်လို့မသိရမှာလဲ ကျမလက်ဖွပ် ဖျော်ထော်တွေအတွက် ပြောမနေ သွားဖြစ်နေရတာဘဲ၊ မနေ့က ထဲ ဝတ္တုဖြူးလိုဖြစ်တယ်ဆိုတာနဲ့ ကခါသွားဖြစ်ရသေးတယ်"

"အဲဒီဟာကလေး ကျွန်တော်သိပ်သဘောကျနေတယ်ဗျာ သိပ်ချောပြီး တောင့်ယဲတောင့်တယ်ဗျ"

"ဟင်း .. သူ့မှာလင်ကြီးနဲ့သိလား၊ ပြီးတော့ ဒီ ဖြင်ဟာတွေလို ဖုံထန်ထန်ဖုတ်သလား။ ဘယ်ဝတ်စွဲ ဘယ်ဝါ ကီဝွဲရှလဲ တောက်တဲ့မိန်းမ မဟုတ်ဘူးရှင့်ရှာ မဟုတ်ပါဘူးရှင့်။

"သူ့ကိုတော့ ကျွန်တော်စွဲနေမိပါပြီဗျာ.. ကာယ်စွဲ နေကာဘဲ .. ဒီမှာဒေါ်ခါတွန်"

ဒေါ်ခါတွန်မှာ ဆရာပါဆင်း၏ မျက်နှာကိုကြည့် လိုက်ရာ ကာကယ်ပင် အနာသိအတွက် စိတ်ထိခိုက်နေသော အသွင်ဖြင့် မျက်နှာကြီးဖိုကာ ကာလိုကျော်ရှိနေသော ဘရာ ပါဆင်းကိုတွေ့ရလေ၏။

ထို့ကြောင့်ပင် သူမ၏စိတ်ထဲဝယ် ဝမ္ဘာစိတ်က လေးများပင် သန်းလာရှာဘ၏။

"အင်း .. ပြောစမ်းပါတွယ် ခင်းလာဘူကို စွဲနေလို့ နားအောင်လုပ်ပေးပါဆိုတာ ဒိုင်းမလို့ဘဲ မတုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ .. ဟုတ်ပါတယ်"

"ကဲ.. ဒီလိုဆို ရှင်းရှင်းနဲ့ပြောတာ ဒါမပဲ ငါက တော့ ငါ့ရဲ့အကျိုးမရှိဘဲ ဘာမှလုပ်မပေးနိုင်ဘူးတွဲ့ သိလား"

"စိတ်ချပါဗျာ အကျိုးရှိရပါစေမယ်၊ ဘရာပါဆင်း ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မလိမ်တတ် မညာတတ်ပါဘူး"

ထိုသို့ပြောရင်းကပင် ငွေ ၃၀၀ ထုတ်ပေးလိုက်ရ၏။

"တဲတဲ .. ငွေသုံးရာဆိုတာက သိပ်နဲတာဘဲကွ၊ ငါကခါသုံးတောင်မရှိဘူး"

"ရပါစေမယ်လေ"

"ကောင်းပြီ အနာသိရာကို့တော့ စိတ်သာချ ဒါဝပဲ ကျွပ်မပေါ်ခုလာရမယ် ဘရာပါဆင်းရဲ့"

"စိတ်ချပါနော်"

"အချိန်လဲ စောင့်ရမယ်နော်"

"စိတ်ချပါဗျာ"

ထိုသို့ပြောပြီး ဒေါ်ခါတွန်သည် ဘရုဂါဆင်းအား ပြုံး၍ လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဘရုဂါဆင်းသား ကာလကြာအားကြီးသော သူတဦး ဖြစ်ပြီး စိန်ဈေးနှုန်းတက်သက်လျှင် ငွေကြေးမည်မျှကုန်ကုန် အကုန်ခံလေ့ရှိသည်ဟူသော သတင်းကိုလည်း ဒေါ်ခါတွန်က သိပြီးဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း အကယ်၍ အနာလီနှင့်သာ သူ့ကော စိတ်ပျော်နိုင်ခဲ့သော် သူ့အတွက် ငွေကြေးမြောက်မြားစွာရနိုင်မည်ကို သိပြီးဖြစ်၏။

အနာလီ၏အိမ်ကို ဒေါ်ခါတွန်သည် သူမရောက်နေကြဖြစ်သော အစရိုက်စိန်များနှင့် နတ်ရုပ်ရိုက်လာသော ကျောက်မြတ်များ နီပေါ်ရလာသော ရွှေအတောင်းစား ရတနာများ သူ့ ဟာ လာခဲ့၏။

ဒေါ်ခါတွန်၏လုပ်ငန်းမှာ ထိုကဲ့သို့ ရွှေကုန် ကျောက်ကုန်ကူးရောင်းကာ လှည့်စားသည်။ ကောက်ကျစ်လုပ်စားရသော လုပ်ငန်းဖြစ်၏။

"တော့ အနာလီရေ .. အနာလီ"

သူမက အနာလီအားခေါ်၍ အစေခံကောလေးတဦး

သည် တံခါးလာ၍ဖွင့်ပေး၏။

ကိုအစေခံလေးမှာ ဇာတ်နိဒ်ဆူ အမျိုးသမီးကတို ဖြစ်ပြီး အသားအရေမှာ မဲလှသည်။

တံခါးဖွင့်ပေးသောအခါတွင် ..

"ကျွန်မသခင်မ ထိုက်အပေါ်ထပ်မှာ အလှပြင်နေပါတယ် မကြီးရှင့် .. ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်နေပါနော်"

"အေးအေး မြန်မြန်လေးခေါ်ပါကွယ်၊ သူ့အတွက် လုတဲ့ရတနာတွေပါလာတဲ့အကြောင်းလဲပြောပါ"

"ကောင်းပါပြီ .. မကြီးရှင့်"

အစေခံမလေးသည် ခပ်သွက်သွက်ပင် အိမ်ပေါ်ထပ်သို့တက်သွားသောအချိန်တွင်ကား ဒေါ်ခါတွန်မှာ အကြံ ထုတ်လျက်ရှိနေလေ၏။

အနာလီသည် တိုက်အောက်ထပ်ဝယ် ရွှေ စိန် ငွေစား ဒေါ်ခါတွန်ရောက်နေသည်ဟူသော သတင်းကြောင့်ပင် သူမ အလှပြင်နေခြင်းကိုရပ်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေ၏။

"အန်တီ .. ဘာတွေများ ထူးထူးဆန်းဆန်းပါသလဲ"

လှေခါးတဝက်လောက်အရောက်တွင် အနာလီက လက်ရန်းတိုကိုင်၍ ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်နေသည့် ဒေါ်ခါတွန်အားကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

"ဝါကာရေ့ ခင်းတာတော်ရယ် ခင်းကတော် ကြိုက်

တယ်တဲ့ အဆင်အနီးတလေးပါပါတယ်"

ထိုသို့ပြောလိုက်လေသဖြင့် ဒေါ်ခါတွန်ထံသို့ အနာလီသည် ခပ်သွက်သွက်လေး ဆင်းသွားခဲ့လေ၏။

ဒေါ်ခါတွန်ကလည်း သူ့တွင်ဝသောသောရွှေစွည်းများကို ထုတ်၍ပြလေသည်။

မြနှင့်ကျောက်ရတနာများစီချယ်ထားလေသည့် ပစ္စည်းများမှာ တဖိတ်ဖိတ်လက်နေလေသည်။

"သိပ်လှတာဘဲ အန်တီရယ်"

"အော် .. ခင်းတကော်အတွက် အထူးလုပ်ထားတာဘဲရှင် .."

"ကျမဖြင့် သိပ်ကြိုက်တာဘဲ"

ထိုသို့ပြောရင်းက စွည်းရှိုးစုံကို တစုပြီးတစု ထုတ်၍ကြည့်နေခဲ့လေသည်။

"သိပ်လှတာဘဲ"

ပြောလို့မဆုံးသော စကားဖြင့် အနာလီကပြောနေစဉ် ဒေါ်ခါတွန်က သူလိုချင်သော စကားကို ဆောင်လေ၏။

"ဘယ်လိုဘဲအကြောင်းရှိရှိဘဲဝေါ်ကွယ် .. အန်တီကို ပြောနော် ခင်တာကလင်ရယ်လေယားရယ်တား အဆင်မပြေတဲ့ အခါများဆိုရင်တော့ တော်တော်ဘဲ ယေားလုပ်တဲ့လူတွေ မှာ ဒုက္ခရောက်တယ်။ ဒီတော့ ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးဖြစ်ဖြစ်တွဲ့ အန်တီကို အားမရှေတ်နဲ့သိလား အန်တီကိုတော့ ထိုင်ဝင်စရာ တယောက် သဘောထားစေတော့ တော်လား"

"စိတ်ချပါ .. အန်တီ"

ထိုသို့ဝင်လျှင် ဒေါ်ခါတွန်သည် အနာလီအား ရည်သည့်ကိစ္စမျိုးမဆို တိုင်ပင်ဘက်ရအောင်ပင် အလုံသွင်းခဲ့လေသည်။

ထိုသို့အလုံသွင်းခဲ့သည့်အတိုင်းလည်း အနာလီက ယောက်မှာ ဒေါ်ခါတွန်အား မိမိလေးမရနိုင်သောကိစ္စကို ဖွင့်၍ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ခလေးမရနိုင်၍ သင်ဆေးဖြင့် ကုသည့်အဖိုး ကိုတော့ ဘယ်ဆေးဖြစ်သလို ခန့်ရှိုင်ခဲ့ရတော့ပါဝေ။

ထို့ကြောင့်လည်း ဒေါ်ခါတွန်အား အကြောင်းစုံ ဖွင့်ပြောရကာပင်လျှင် ဒေါ်ခါတွန်က ယောရှိဆိုသော လူငယ် ဘဦးအကြောင်းကို ဖွင့်၍ပြောပြခဲ့လေ၏။

ယောရှိနှင့် ဆာစပ်ယှက်၍ ခလေးရလျှင်လည်း ခအိုးလုမလေမှာ တိတ်ဆိတ် ဖြစ်ပျက်ရမည့် အရေးမို့လည်း သဘောတူခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်လေ၏။

သူ့ခအနေနှင့် လောလောဆယ်လိုသော ကိစ္စမှာ ခလေးရဖို့သာ အဓိကဖြစ်၍ ထိုခလေးကို အကြောင်းပြုလျက် ဘဏ်တွင်ထားသော ငွေသိန်းကို သူကိုယ် အသုံးပြုခွင့် ရမည်သာဖြစ်သည်။

သာကြောင့်များ သူ၏ယောကျ်ားကြီးများသည် ထူး ထူးဆန်းဆန်းသော အပြုအမူဖြင့် ခလေးမှ ယိုခွေတို လုပ်

ပေးဝှန်မပြောထားခဲ့ပါသနည်း။

ထိုအဖြစ်ကို မတွေးတောနိုင်အောင်ပင် ယှို့ဝှတ် ပြဿနာဖြစ်ရလေသည်။

"အင်းဒီလောက်ကျားတဲ့ အကြံမျိုးနဲ့ရှား ကြံစီခဲ့တဲ့ ယောကျာ်းကြီးတွေကိုတော့ သတ်ပစ်ဖို့ကိုကောင်းတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်လဲ ထောင်ဝါရဂူကြီးတွေအဖြစ်နဲ့ ခန့်ထားဘို့ ကောင်းတယ် .."

ဤသို့ပင် အနာလီက တွေးတောခဲ့လေသည်။

xxxxx

အနာလီသည် ဒေါ်ခါတွန်တို့အိမ်ရောက်သောအခါ တွင်ကား အချိန်မှာ ၁၂ နာရီထိုးနေပြီဖြစ်၏။

"လာတော့ .. အနာလီ ."

အနာလီမှာ ရှက်သောမျက်နှာကြောင့် မျက်နှာတခု လုံးနီလျက်ရှိနေသည်။ အတော်သာတာမ ပြုံးလိုက်တာ .. ဒေါ်ခါတွန် ညွှန်ပြသော အခန်းထဲကို ဝင်လိုက်ခဲ့လေသည်။

ထိုအခန်းထဲ၌ အတော်ကလေး မှောင်နေလေ သည်။ မှောင်လှသဖြင့် ဘာကိုမျှမမြင်ရအောင်ပင်ဖြစ်လေ သည်။

ထိုအခန်းမှာ လှေခါးအောက်မှ ဆင်းရသည်။ လှေ ခါးအောက်မှတဆင့် မြေအောက်ခန်းထဲသို့ သွားရန်အတွက် တဆစ်မျိုးလုပ်ထားသည်။ ယခုတော့ မြေအောက်တွင်

မီးထွန်းလင်းနေသည်။ အနာလီအား မြေအောက်တွင်းမှ ကုတင်ပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့်တပြိုင်တည်းမှာပင် မီးလုံးကို တခါတည်းပိတ်ပစ်လိုက်၏။

တခန်းလုံးမှာမှောင်သွားလေသည်။

ဒေါ်ခါတွန်ကပြောလိုက်၏။

"အနာလီ ."

"ရှင် .."

"ကြောက်မနေနဲ့နော် .."

"မကြောက်ပါဘူး အန်တီ .."

"အေး တော်ကြာ ယောကျ်ားလာပါလိမ့်မယ်"

"မြန်မြန်သာလွှတ်လိုက်ပါ ဒေါ်ခါတွန် .."

"အမယ်လေး အနေရကြီးတီလား ."

"အနေရကြီးတာကတော့ပါဘူး၊ တခြားတခါက ဖြစ် သွားရင် မကောင်းသတင်းဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ပါရှင် .."

"ဟဲ ဟဲ .. စိတ်ချပါတယ် .."

ထိုသို့ပြောကာ ဒေါ်ခါတွန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဒေါ်ခါတွန်သည် အပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် အသင့်စောင့်နေသော ဘာရှာဝါဆင်းအားတွေ့ရ၏။

"မင်း ဓတ်ဆိတ်တွေ ရိုက်ထားပါဆို ရိုက်လဲ မရိုက်ဖူး"

"အို .. ဘယ်ရိုက်ပစ်လို့ဖြစ်မလဲ ဒေါ်ခါတွန်ရဲ့ ကျွန်မှာ ဒီအမွေးတွေနဲ့ လူလုပ်နေရတာ .."

"အေးအေး တဲတဲ အခေါ်ပြောထားတဲ့အတိုင်းနော်

မြွေသံတောင်ကြောစေနဲ့ ဒါပေမဲ့ အသံတိုတော့ အနည်း ငယ်နေလိုက်ပီးတော့ ခင်းက ကတ်နိုင်သလောက်ရွှေ့ပေါ့ ကွာ လုပ်လား ..

"စိတ်ချပါ ဒေါ်ဒေါ်ရယ်"

"တဲတဲ . မောင်ဝင်းကြီးသား တွေ့ပတော့ သူက တော့ခင်းကို မတာရိုသို့ထင်နေမှာဘဲ။ ခင်းကလဲ ကတ်နိုင် သလောက်လိုမ့်ပေတော့၊ အေးလေခင်းလဲ ဒီကိုစွတွေ ကတ် နိုင်ကဲ့ လူတလောက်ဘဲတာဘဲကွယ် .. တဲတဲ"

ဒေါ်ခါတွန်က မိုးတပြောလိုက်၏။

ဘရာဝါဆင်းကား သူကိုယ်သူပင် မတာရိုလူသော အနေအထားမျြစ် အောက်သို့ဆင်းခဲ့၏။ သူက လတ်နိုဝ် ခါက်စီးအလေးကလေးကလုံးကို ယူလာခဲ့သည်။

လတ်နိုဝ်ခါက်စီးကလေးဖြင့် လျှော့ဓါးမှုဆင်းခဲ့၏။ ထို့ နောက်တွင်ကား သူက ယက်နိုဝ်ခါက်စီးဖြင့် တနေရာသို့ ယိုးလိုက်ရာ ကုတင်ပေါ်ဝယ် ဝတ်လက်ကလေး အိပ်ပျော် နေသော အနာလိအားတွေ့ရ၏။

အနာလိအားကြွင်လိုက်ရသျှင်ပင် ဘရာဝါဆင်း၏ ကာမစိတ်များကလောင်းကနဲ့ပင် ထကြွလာပါတော့၏။

အနာလိမှာ ကုကင်ပေါ်ဝယ် ဘယ်လိုမှ အဝတ်အ စားထူ၍မဂ္ဂိုဘဲ ရွှေနဲ့သာရေားထုံကြိုင်စွာ ယိမ်းကျုံထားပြီး လျှင် ထိုရွှေနဲ့သာရေားက တသင်းသင်းတဖုံ့ဖုံ့ ထုံကြိုင်စွာ ရွှေဖုံ့လျှက်ရှိနေသည်မှာ ပို၍ စိတ်အားတက်ကြွစရာကြီးပင်

ဖြစ်၏။

သူက တဖြည်းဖြည်း ကုတင်အနီးသို့ကပ်သွားပြီး ရည်သို့မှုစကားတခွန်းမပြောတော့ဘဲ အနာလိ၏ ကိုယ်လုံး ကလေးအပေါ် တအားကုန်ဝမ်းလျားယိုးမှောက်ပြီး ပါးနုစ် ဘက်အား နမ်းရှုံးက နှုတ်ခမ်းများကို ရမက်ကြွင်းစွာ စုတ် ယူနေခဲ့ပေ၏။

ထိုတဲ့သို့ မတာရိုကန်စဆောင်ကားသော ဘရာဝါ ဆင်းက နှုတ်ခမ်းများကို စုတ်နေသဖြင့် အနာလိမှာလည်း ဘသိမ့်သိမ့်နှင့် အရသာများတွေ့ကာ သူတကိုယ်တိုင်မှာ ဘရာဝါဆင်းအား ပြန်လည် စုတ်ယူနေခဲ့ပီလေသည်။

မယာရဲ့ ကိုယ်လုံးကာ သိပ်တောင့်ပါလား လက်မောင်းကြီးတွေကလဲ သိပ်တုတ်ဘာဘဲ .. လူသော အတွေးများကလည်း အနာလိ၏ ဦးနှောက်ထဲဝယ် တစိမ့် စိမ့် ထင်ရောပ်လာခဲ့လေ၏။

ဘရာဝါဆင်းကာ လူဝါးကြီးပြီပြီ မိန်းတာယောက် ျား အဘယ်ကဲ့သို့စွဲမက်အောင် ပြုလုပ်ရမည်ကို သိကာပြီ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း အနာလိ၏ နှုတ်ခမ်းများကို စုတ် ယူနေရာကလည်း သူ၏ညာဘက်လက်ချောင်းများသည် အနာလိချော်တန်းကုတ်မြှေးသည့် ဝါဝင်းသော ပေါင်ကြံကြီး များအား မယုတ်မဆတ်ဆုတ်နယ် ပွတ်သပ်ရာကပင်၊

အနာလီ၏ အစုတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ဆုပ်၍ ရှုရှုကြီး ငွတ်သယ် နေလိုက်ဖြစ်နေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အနာလီတယောက်မှာ စော် လူ ပျိုကလေးတယောက်က ရောက်ခြင်းစွာနှင့် သူ့အပေါ် အချစ် စိတ်တွေမွန်ပြီး ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးကို ကိုင်နေပါကလား နော်"ဟု ဝမ်းတွင်းမှ ပြောမိရုံးက ..

"သူတာ တော်တော်ကြမ်းတာဘဲ"

ဝမ်းထဲမှပြောရာက ..

"တောရို .. ဝင်းသိပ်ကြမ်းတာဘဲ "

"ချစ်ကာကိုး မရှယ် "

ဘရာဝါဆင်းက အသံကလေးတိုးတိုးနှင့် ပြော လိုက်သည်။

"မင်းကကယ်ချစ်ကာလား ကင်"

"ကကယ်ချစ်ကာပေါ့ .. မရှယ်"

"မင်းနှုတ်ခမ်းမွှေးတွေကလဲ သိပ်ထူပါလားကွယ်"

"ကျွန်တော်က မင်းကို ချစ်လွန်းအားကြီးတာနဲ့ ဖျစ် စိတ်တွေခံစားရပြီ ဒီစုပ်အိတ်မွှေးတွေတောင် ရိုပ်မဝစ်နိုင် ဘူးမရှယ်"

ဘရာဝါဆင်း၏ အသံက ညင်သာလှသောကြောင့် ဝင် အတော်ကလေးဝင် အနာလီက ရတော်တွေ ဖြစ်းထန် လာရလေတော့၏။

ထို့နောက် ဝယ် ဘရာဝါဆင်းမှာ သူ့အလုပ်ကို ဆက်ကာ လုပ်လာလေတော့၏။

အနာလီ၏ခေါင်းနှစ်ချောင်းအား ထွဲဖြောက်ကာ သူ၏ ယောင်အားသော ပေါင်နှစ်လုံးပေါ်သို့ ခွဲ၍တင် လိုက်သည်။ ထို့နောက်ဝယ် မောင်းကြွနေသော အစုတ်ထိပ် အား သူ၏ မလှမသာလိပ်ချောင်းခမ်းနုလို ခတ်ကာနဲ ထိုး လိုက်ရာ အစေါင်းပေါက်ထဲသို့ ဝင်ရန် အတွက် စမ်းသပ် ထိုးသည့်အစနဲ့ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အယက်အောက် ရှေ့ ကြောင်းတစ်လျှောက်လိုက်၍ထိုးနေမိလေသည်။

ထို့နောက်ဝယ် အစေါင်းပေါက်ထဲသို့ ဒစ်မြုပ် ဝင် သွားရာ ခေါက်ကာနဲ့ဝင် အသံမြည်သွားခဲ့ပြီးလျှင် အနာလီမှာ ရှိုက်ကာရုံး တော့လာခဲ့ပြီး၊ ကသိစ့်သိစ့် ဖါသွားမိတော့အောင် အရသာတွေ ဒင်ဖြည့်ကျပ်ဖြည့် ခံစားလိုက်ရသည်။

"သိပ်ချစ်တာဘဲ .. မရှယ် "

အသံကလေးတိုးတိုးပြောရာက ပြည့်ဖြိုးမွန်ထက် နေသော နို့အုံကြီးများအား သူ၏နှုတ်ခမ်းများဖြင့် တရွှတ် ရွှတ်စုတ်လျှော်နေမိဖြစ်၏။

ထိုသို့စုတ်ရာကလည်း သူက သူ၏လိင်ချောင်းကြီး ကို တအားကုန်ဝစ်သွင်းလိုက်သည်။ ဘရာဝါဆင်း၏ လိင် ချောင်းမှာ အနာလီ၏အစုတ်ခေါင်းထဲသို့ မြုပ်သွားလေ သည့်အခါ ရှောကနဲ့ဝင်သွားလေလျှင် အနာလီက ဘရာဝါ ဆင်း၏ ခါးများကို တအားကုန်ဖက်ထားလိုက်၏။

"ကျွတ်ကျွတ် .. ကျွတ်ကျွတ် .."

"ဗျာ... ဘာဖြစ်တာလဲ .."

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး .. လုပ်ပါကွယ် မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ .."

"ကောင်းရဲ့လား မေရယ်"

"အို .. ကွယ် ဒါတွေမေးမနေရဘူးလား"

ဘရာဝါဆောင်းသည် နမ်းလိုက်သည်။

နှုတ်ခမ်းများကို စုတ်ယူလိုက်သည်။

ထိုသို့ဝင် နှုတ်ခမ်းများကို စုတ်ယူရာကဝင် နို့အုံကြီးများကို တပြွတ်ပြွတ်စုတ်ယူရာက သွင်းချိတ်ထုတ်ချိုလုပ်နေပြန်သည်။

ထို့နောက်တော့ ဆောင့်ကာ ဆောင့်ကာ လုပ်လိုက်ပြန်လေသည် ...။

ထိုသို့ဆောင့်ကာ ဆုဝ်ရာတွင် ဘရာဝါဆောင်းမှာ အားကောင်းသူဖြစ်လေသည့်အတိုင်း ဆောင့်၍လုပ်ရာတွင် သူ၏ဒစ်ကြီးကို အဝေါ်သို့ ပြူထွက်လာသည့်အထိ ထုတ်လိုက်ပြီး ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ လုပ်လိုက်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဆောင့်၍လုပ်တိုင်းဖပ် အင့်ကနဲ အင့်ကနဲဝင် အသံများထွက်သွားရသည်။

"မြန်မြန်လေးလုပ်ပါနော်မောင်လေးရယ် မောင်လေးတလယ်ကြီးချစ် အားသန်တာတိုးကွယ် .. နော်"

"သိပ်ချစ်တာပေါ့မေရာ .. ချစ်တော့လဲ ကျွန်တော့်

တော့အားမှိုပါးမှိုချပ်ပါရစေ .. မေရယ်နော် .. နော်"

"ဝင်းက သိပ်အားကြီးတာပဲ"

"ကျွန်တော်က မေအတွက် အားတွေ အစုစ်စုစ်အလာလ တာ စုဆောင်းထားရတာမဟုတ်လားဟင်"

"အေးပါကွယ် .. မေလဲ မင်းချစ်တာတွေသိနိုင်လှ တာကိုအပြစ်မပြောလိုပါဘူး သဘောရှိ ချစ်ပါကွယ် .. ချစ်ပါတော့ကိုလား"

ထိုသို့ဝင် အနားတိက ဖကျုးကျုးနစ်နစ်ကြီး ဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါတော့ သူကဝိုင်း၍သဘောကျသွား မျိုးရှင် သူ၏ဒစ်ကြီးအား ဆယ်ကောင်းအားတင်လိုက်ကာ တသက် တခါသည်းအဝတုတ်လိုက်မည်ဟုဆော ဝမ်းတွင်းမှ တွေ့ရှင်းက တအားကုန် တဖွတ်ဖွတ်ဆောင့်ကာ ဆောင့် ကာ လုပ်နေခဲ့တော့၏။

"ချစ်တယ် .. သိပ်ချစ်တယ် .. အို .. အို .. ကျွတ် .. ကျွတ် .. ကျွတ် . ကျွတ် .. ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ်"

ဘရာဝါဆောင်းအား တောရိုင်ဆော လုံမေလေးအရွယ်မြင့် သဘောရှိကြည်ဖြူနေခဲ့သလို သူကလည်း ထင်ပါးကြီး များအား အသိုက်သင့်တော့ကာ တော့တာပေးနေခဲ့ဝ လေသည်။

ထို့နောက်တွင်ကား ဘရာဝါဆောင်းသည် မေဝင်း

ပွားသည်။ အလောက်ရှည်များက ဖားဖိုးတိုးသကဲ့သို့ ကရွှေ…
တန့်ရှိန်ဝင်ဖြစ်လာတော့၏။

ထိုအချိန်ဝယ် သူသည် အနာသိ၏ ဘေးဝယ် ထ… ယုံလှဲ့အိပ်ပြန်ကာ မနာသိ၏ ညာဘက်ပေါင်ကြီးအား သူ… ညာဘက်ခြေထောင်းပေါ်သို့တင်ကာ ညာဘက်ပေါင်ဖြင့် ည… ထားလိုက်၏။

ထိုသို့သောလုပ်နည်းကို လုပ်နေသဖြင့်လည်း ခံနေ… သောအနာသိမှာ အရာသာတွေ တွေ့ပြန်ရသလို သောက်စိတ်… တစေလေးများဝင် ဝင်လာရ၏။

"မင်းကို ဘယ်ဆရာကများသင်ထားသလဲဟင်… ပြောစမ်း"

"ဘယ်ဆရာမှ သင်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး မရယ် စာအုပ်တွေဖတ်ထားတော့ နားလည်တာပေါ့"

"မအေးမေ .. မင်းကတော့တော်တော် တတ်နိုင်ပါတယ် တဲ့တဲ့ .."

"ကျနော်တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားပြီးလုပ်နေတာ ဘဲမရယ် သဘောကျသွားလား"

"ကျပါတယ်ကွယ် .."

ထိုသို့ပြောရာတွင် သူ၏ ကာမစိတ်များအား ဆရာဂါဆင်းသည် ငုံမိုးနှိုးကြွလာစေရန်အတွက် အထက် ကြီးအပေါ်သို့ လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ ပွတ်လိုက် ထအားကုန်

ဆောင့်သွင်းလိုက်နှင့် စိတ်ရှိလက်ရှိကြီး ကာမစပ်လှုပ် နေမိလေ၏။

"မင်းကတော့ကွယ် .. ဘယ်လိုတတ်နိုင်တဲ့ လူ လောက်ပါပဲ မတော့ မင်းကို အများကြီး ချီးကျူးပါတယ် မင်းဟာ မကို အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ကျေနပ်လောက်အောင် ဖြေဆောင်နိုင်တဲ့ လူတယောက်ပါကွယ်"

ထိုသို့ပြောကာ သူမကပေါင်ကြီးများတုပ်၍ ကား လိုက် စုလိုက်နှင့်မြူလုပ်ပေးလေရာ လိင်ချောင်းကြီးအား ညှပ်ကာ ငုံမိုအရသာတွေကိုဖန်တည်းပေးနေသကဲ့သို့ ရှိနေ လေတော့၏။

"သိပ်ချစ်တယ်ကွယ် .."

"ကျနော်လဲ ချစ်တာပါဘဲ မရယ် .. ဒီလိုဆက် လုပ်များ ကျနော်တို့ချစ်နေရမှာ .. ကောင်းပါလားဟင်"

"ကောင်းပါတယ်လေ .. ဒါပေမဲ့ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူး"

"လွယ်အောင်ဆိုတာကတော့ မကကြိုးစားပြီးတယ်နိုင်ပါ တယ် မရယ် ဟုတ်လားဟင်"

ထိုသို့ပြောရာတွင် ဆရာဂါဆင်းမှာ ကာမစပ်ယှက် ရာဝယ် သူသည်တတ်နိုင်သလောက်ဖြင့် ခေါင်းသွားရာက သူ၏ သုတ်များကို အနာသိ၏ အခေါင်းထဲသို့ ပူတနဲ့ ပူတနဲ့ သွတ်ခဲ့ရလေ၏။

"ကောင်း ကောင်းလိုက်တာအောင်လေးရယ်"

အနာလီကလေးတော့ အရသာတွေ တရှိန်းရှိန်းတစိန်းစိန်းတက်ကာ တကိုယ်လုံး အစေကျာစေ့တွေ ထွက်သွားခဲ့ပြီး တသိမ့်သိမ့်တုန်လှုပ်သွားရတော့သည်။

xxxxx

ကျွန်နော်သည် မလေးယာဥ်ပျံပေါ်ရောက်သည့်အချိန်တွင် "မင့်ဖျိုးမြူဂုယ် ပြန်လာခဲ့တွယ်"ဟူသော သီချင်းသံကလေးသာသာယာယာဖြင့် အဆိုတော်ကလေး အနာလီ၏အသံကိုကြားရပြီး သူမ၏ မှာခဲ့သော အဖြစ်ကို သူမကိုယ်တိုင် ကျွန်နော့အား ပြောပြခဲ့ပုံများ တရေးရေးတွေးတောလာမိရှာလာသည်။

ထိုအချိန်တဆိုလျှင် သူက မလေးရှိ၏ ကာမစပ်ယှက်ပုံများ ကြမ်းတမ်းလှသဖြင့် ဖင်း၊ တဖန် အရသာကောင်းတွေနိုင်စေအောင် စပ်ယှက်ပုံနည်းများက လူပျိုကလေးတဦးထက်တော ပိုလွန်းသဖြင့်ငှင်း ပို၍အံ့ဩရသလို ပို၍သည်း သေကာ ဖြစ်နေမိလေ၏။

အထူးသဖြင့် အချို့သော လူပျိုကလေးများမှ အဖိုးကြီးအချို့နှင့်တွေ့သောအခါတွင် ကြောက်ရွံ့နေတတ်ကာ သူတို့၏ ကိုယ်ရောကလည်း အထူးပင်တုန်လှုပ်၍ နေတတ်ပါလေသည်။

အမှန်ပင် တုံလှုပ်မည်ဆိုက တုံလှုပ်စရာဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယောကျ်ားပျိုကလေးတဦးသည် အဖိုကလေးတဦးနှင့်စတင်တွေ့ရစကာမူ အထူးပင် ကြောက်ရွံ့

တယ်ပြီး အဖို့ကလေးတလည်း ဘယ်လိုမှ စကားမဆိုနိုင်အောင်ကြောက်ရွံ့နေတတ်ပါလေသည်။

အဖိုးကြီးများသည် လူပျိုကလေးများအား ကာမစပ်ယှက်ရန် စိတ်ပေါ်ရာတယ် သူတို့ရဲ့ ဆရာကောင်းများပင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်ကား သူတို့၏ ဆရာများသည် ကာမစပ်ယှက်သော လူပျိုကလေးများ၏ လိင်ချောင်းသည် အပေါက်နှင့်လမ်းလွဲနေပါသော် ကားကြီးကွာဆောင်းရဲ့ နုကွတိုးရောက်သွားတတ်လေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နှင်းဦးလုံးခုသို့သို့ လိင်ချောင်းနှင့်အပေါက်လွဲမှားနေပသလောကြောင့်ပင်။ အဖိုးကြီးများကိုယ်တိုင်က အစေါင်းပေါက်ဝင်နိုင်စွန်း အတွက် လူပျိုကလေးများ၏ လိင်ချောင်းကို ကိုင်၍ သူတို့၏ အစေါင်းပေါက်ထဲသို့ ရေများသွင်းပေးခြင်းများကို ပင်ပြုလာရလေသည်။

ထိုသို့ အချို့သော လူပျိုကလေးများမှ သူတို့သွားလာသော ကာမစပ်ယှက်မှုကိုပင် နားမလည်ကြဘဲ အဖွင်းဝင် လှုပ်ကာကြံသောကြောင့် ထိုဂျော် ဒီချော်ဖြစ်နေတတ်ရာ အဘိုးများကသာ နည်းပေးလမ်းပြ ယူခဲ့ပါသော်ကား နှုတ်တချက် အစေါင်းပေါက်ကို ဝမ်း၍ နေတော့မည်မဟုတ်ပါလေ..။

ယခုလည်း အနားလီက မသေဘဲနေသောကြောင့် တမျိုး
တွင် ထွန်းတက်စွာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးယူသွားလေ၍ နာမည်
ကြီးလှသော ဆရာဝါဆင်းဆိုသည့် ဝန်ထောက်ကြီးအား တွေ့
လိုက်ရသော နောက်ဆုံးတွင် ဘာဂွာဝါဆင်း၏ မြသရွေ
တော့သည်ကတော့ ကိုနေက ရောက်လာမြို့လျှင် တခုတည်
အမောက်ဖြတ်ဝစ်လိုက်ခဲ့လေသည်။

ဘာဂွာဝါဆင်းနှင့် မျှော်ဝါးခဲ့ရသော်လည်း သူမှာ
ဘယ်လိုမှ ဝမ်းသာစွာကြည့်ခဲ့ခဲ့ပါဘူး။ ထို့ကြောင့် ဘာဂွာဝါ
ဆင်းအား တခြားသော ဆေးကုနည်းများအား ရှာဖွေခဲ့
ရလေသည်။

ထိုတွင် မိတ်ဆွေဆရာဝန်တဦး၏ ပြောပြချက်အရ
နှင့် အနားလီမှာ ကျွန်နော့ထံသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ထိုသို့သူမရောက်လာသောအခါတွင် ကျွန်နော်က
ဘာဂွာ ဝါဆင်းထက်ပင်လုပ်နည်းကောင်းကောင်းများ မသောဘ
ကြီးဘဲ စနစ်တကျလုပ်ခဲ့ပြီး၊ လုပ်၍ရသော သုပ်များကိုလည်း
စနစ်တကျသိန်းသိမ်းပေးလိုက်သဖြင့် သူမမှာ ဝမ်းသာနွှေဝင်
စွဲကပ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

ထိုသို့ဝမ်းသာစွာစွဲကပ်ခဲ့သဖြင့်လည်း သူမ၏လင်
တော့ သူမကိုယ်တိုင်ကတော့ ကျွန်နော်အား ကျေးဇူးတင်မဆုံး
ရှိခဲ့ပါလေသည်။

ကျွန်နော်စီးလာသော လေယာဉ်ပျံသည် ရန်ကုန် မင်

ဂလာဒုံလေဆိပ်သို့ ဆေတွာမှ ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရယ်(စ)ကောဝုန်မှာ တခုခုသွားစားကြရ
အောင်လား မစ္စတာဆင်း

လေယာဉ်ပျံပေါ်ဝယ် ကျွန်နော်နှင့်အတူဘန်ကောက်
သို့ လိုက်ပါလာသော ပန်နားအမျိုးသမီးတဦးက မိတ်ခေါ်
ယိုလ်မြင်းလိုမ်ရမ်း။

ကျွန်နော်မှာ သူမအားလေယာဉ်ပေါ်တွင် သူမကြည့်ရှု
နိုင်ဖို့အတွက် အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုများကို ဖတ်ရှုရန် ပေးခဲ့
ပါသည်။

ထိုသို့ ဝတ္ထုများပေးခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း သူမက
ကျွန်နော့ကို ကျေးဇူးတင်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ရန်ကုန်မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်တွင် ရှိသော ရယ်(စ)
တောရန့်တွင်းဝယ် သူနှင့်ကျွန်နော်သည် စားစရာများကိုမှာ၍
စားသောက်လျက်ရှိပါသည်။

ဒါထက် သူမ၏အမည်ကို မိတ်ဆွေတို့နှင့် မိတ်ဆက်
ပြီး မပေးရသေးပေ သူမအမည်မှာ မစ္စက်ဒေါ်လီမွှော်ဂေါ်
ပါသည်။ သူမသည် ပန်နားအမျိုးသမီး အစစ်ပေတော့ပါ။ အင်္ဂ
လိပ်လို ပန်နားတပြားနှင့်အမျိုးသမီးဖြစ်ပြီး ဘန်ကောက်မြို့
မှာနေ၍ မလာယာသို့ခရီးဆက်မည်ဟုဆိုပါသည်။

မလာယာတွင် သူမ၏စော်ဘွားကြီးရှိပါသည်။ ကု
လားစော်ဘွားကြီး၏ ကတိုယ်မြောက်မိန်းမတဦးဖြစ်ပါသည်။
စော်ဘွားကြီး၏ ကတိုယ်မြောက် မိန်းဆိုလျှင်ကား အကို

အလင်းမှိန်ထောက်တဲ့ မလေးငယ်တဦးဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ကစကာသိလာရပါသည်။

သို့သော် ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ သိလာသည်ကို ကျွန်ုပ် ပြောပြပါမည်။

သူမကပြောပြခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာရှင့် ကျွန်မလင်ယောက်ျားက ပရှမ်းစော်ဘွား ကြီးတဦးပါရှင်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မနဲ့သူဟာ စိတ်အခန့်မသင့် လို့ကွဲနေရလို့၊ ကျွန်မဟာ အိန္ဒိယမှာရှိတဲ့ ကျွန်မမောင်တ ယောက်ဆီကိုသွားနေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကို သူ့ထံကစာတည် ဆိုက်ပါတယ်။ သူ့စာထဲမှာတော့ ကျွန်မကို သူအမြဲသတိရနေ ပါတယ်တဲ့ တကယ်လို့ သူ့ကိုချစ်ခြတ်နိုးတယ်ဆိုယင်ဖြင့် သူ့ဆီကို ပြန်လာဖို့ အကြောင်းပါလေ .. သူဟာ ဘန် ကောက်မြို့ လေဆိပ်က စောင့်ကြိုနေပါမယ်လို့ စာရေးလိုက်ပါ တယ်။ တကယ်လို့ ဘန်ကောက်လေဆိပ်မှာ မတွေ့ရင် မြို့ လယ်မှာရှိတဲ့ မန်းဟော်တယ်ကို လိုက်ခဲ့ပြီး တည်းခိုနေပါ သူလာပြီးခေါ်ပါမယ်တဲ့ ဒါကြောင့် ကျွန်မလိုက်ခဲ့တာဘဲရှင်"

"မအော် .. ခင်ပွန်းယောက်ျားက တော်တော် ချမ်း သာသားဘဲ"

"အမယ်လေးရှင့် သူကသာချစ်တာဘဲ ကျွန်မက ချစ် တာမဟုတ်ပါဘူး။ အခုလိုက်လာတာလဲ ကျွန်မ သူ့ကို တရား ဝင် ကွာရှင်းရအောင်လိုက်လာတာပါ။ ကျွန်မဟာ သူနဲ့ နေရ တာ အဘိုးတနှိမ့်စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့စော်ဘွားကတော်

ဆိုပေမဲ့ မလွတ်လပ်ပါဘူး။ သူတို့ကစော်ဘွားကတော်ဆိုရင် တိုက်ခန်းထဲမှာလှောင်ထားချင်ကြတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်မကဲ့ အလေးမှ သဘောမကျပါဘူး။ ကျွန်မကတော့ ခေတ်ပေါ်က အကျင့်အတိုင်းဘဲ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပါတီပွဲပေးမယ် .. ကလပ် တွေသွားမယ် .. အဲဒါတော ကျွန်မအတွက် ပျော်စရာကြီးပေါ့ ဘဲရှင် .."

"မအော် .. အခုသွားမှာက စော်ဘွားကြီးနဲ့ တွေ့ပြီး တခါတည်းကွဲကြဖို့ သွားမှာလား"

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင် .. တကယ်လို့ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် တော့ ဒေါက်တာက ကျွန်မရဲ့ အဆောက်က ဦးလေးတော် တယောက် အဖြစ်နဲ့ ဆောင်ရွက်ပေးစေချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်မသာကွဲပြစ်လို့ရှိရင် ကျွန်မအတွက်မှ ကသိန်း ချီတန်တဲ့အဖြစ် ရွှေငွေအခြောတ်အချေးသူ့ထံက ရစရာ ရှိပါတယ်"

"မအော် ဘယ်လိုကြောင့်များလဲ ရစ်တာဒေါ်သီ"

"ကျွန်မနဲ့ သူ တရားဝင်လင်မယားဖြစ်တော့ စာချုပ် တခုကို ချုပ်ဆိုထားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကလဲ ကျွန်မအတွက် အခွင့် အရေးကောင်းခဲ့တာဘဲဆိုပါတော့"

"အင်းပြောစမ်းပါအုံး"

"ဒီလိုပါဒေါက်တာ သူနဲ့ကျွန်မဟာ တကယ်လို့ကွာ အခန့်မသင့်လို့ကွဲကြရမယ်ဆိုတော့ ကျွန်မဟာ သူ့ထံက ငွေကသိန်း

နှံ့နှံ့ ရှောကြည့်ပရှည်းထသိန်းတို့ ပေးရမယ်ဆိုလဲ အကြောင်း ပါသဲ .."

"အင်း .. နို့နို့တန်းတန်းတွဲလို့ ရပါ့မလား"

"အိုဒါတော့ကျွန်တော့် ဘယ်လိုပဲ တွဲတွဲပါ၊ တွဲတယ် ဆိုကတဲက ယောက်ျားမှာ တာဝန်ရှိပါတယ်။ သင်ယောက်ျား မယွင်းသေး ထိန်းသိမ်းရမယ်မတုတ်လား။ အထိန်းမကောင်း ဘူး မယားတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်နှလုံးကို အချောတုံး အစနှောက် အရှက်ခွဲစေအောင် လုပ်လို့သာကွဲကြရမယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော့်ရဲ့ ခါချုပ်မှာရှိပါတယ် အဲဒီလိုတွဲကြပြီဆိုရင် ကျွန်တော်က အရင်းနှီးဆုံး သွေးချင်းတစ်ဦးရှိရမယ် မဟုတ်လား"

မီးလိုဆိုရင် ဒေါ်လီမှာ ငွေအခြောက်အမျှား ရမယ် ဆိုတော့ ကျွန်နော်ကလဲ အတိုးခံစားခွင့် သမဘာတူ မရ ဘူးလား"

"အို .. တူညီတဲ့သူတို့ ကျွန်မက ထက်နိုင်သမယောက် အတူအညီပေးရှာပေါ့ ဒေါက်တာ"

"ဟဲဟဲ .. ကျွန်နော်ကိုချစ်ကာကဲ့ အခုမင်မရူးနိုင် သေးပါဘူးဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ကြောခဲကျွန်နော်တာ ဖွင့်ပြောနိုင် လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်"

"အို .. ဘယ်အချိန်ရောက်ရောက် ဖွင့်ပြောနိုင်ပါတယ်ရှင် ကျွမပေးနိုင်တဲ့အခွင့်အရေးမျိုးတိုတော့ ဒေါက်တာကို ကျွမ မပေးနိုင်ပါတယ်"

"အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါ်လီ"

ထိုစဉ်လာသော်ဝယ် ကျွန်နော်မှာ ဒေါ်လီ၏ ယှဉ်သောရုပ်ရှောတာလေးအားကြည့်၍ယုံကြည်ပါလာသလို သူမက လည်း ကျွန်နော့်အား ချစ်ခင်စွာ ကြောခဲကြည့်ကာတင်ပါ၏ ထို့နောက်ဝယ် တဦးနှင့်တဦးမှာ ရောက်ပြုံးယှက်သော နိမ့်ပွန် မှိန်သို့ ယှဉ်တွဲသွားသောဝန်းအတွက်လည်း မျှော်မှန်းနေမိပါ လေသည်။

xxxxx

ယမ်းကာလက်ရောက်သောအခါတွင် ဒေါ်လီနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲထိုင်နေတဲ့ အဖေကြီး အင်ယိမ်အမျိုးသမီးကြီးလာ ကျွန် နော်နှင့်ဒေါ်လီတို့ လှမ်းတော လှမ်းတော စကားပြောနေရသည် ကို အားနာဟန်ဖြင့် ..

"မတော့ဘူး .. ဆက်ပါနေရတဲ့သာစီးတိုင် ဝင်းနေရ ပါသလဲ။ ငါတစ်ခန်းတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ ကျောက်မျှော် ကြီးလို ယိုင်းယီးမနေနိုင်ဘူး။ သိပ်ရှားညီတယ်တွဲ"

ကျွန်နော်မှာ အင်ယိမ်ကြီးပြောသော စကားကို ရို ရှင်လှသော်လည်း အင်မတန်ကျေးဇူးကြီးတင်သွားပါလေ တော့သည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်အန်တီ .. သိပ်ကျေးဇူးတင် ပါတယ်"

ကျွန်နော်က ထိုကဲ့သို့ပြောရင်းက ဝမ်းသာအားရ နေရာ ပြောဖော်လာရာ ပေးယာခ်ယ် ယုံးဝယားလှ ဖိုးဖြူက

ဆိုးဆို အလုပ်ကြွတာလဲဟုမေးလိုက်ပါ၏။

"ခြင်္ကဲ့အတိုင်းပါဘဲကွယ်။ ပါက သူ့ကို ပေးပြီး မအောင်
ဝှံပြောခြွဲလို့ပေါ .. ခပ်ရော နားမထောင်ဘူးလား"

မယောဉ်ဖယ်အရေးရာလေးအား ကျွန်ုပ်က နိုး
ယဲ့ပြုန်၍ပြောလိုက်ရာ။ သူကလေးက ကျွန်ုပ်အား မျက်
မှောင်ကလေးထိုးယင်း ..

"ရှင်တို့နှစ်ယောက် လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်ကြီးထဲ ပြော
ပါရှင် ကျမက ဒါမျိုးကြားဘူးပေါင်းများပါဘီ"

အနီးမှခရီးသည် အချို့ကရီမောလိုက်ပါ၏။

မေ်နှင့်ပါသာလေ ကောင်းတင်ဘုံက ဘုရားအစင်
ကာထစင်းနန်းတီးပေးလိုက်လို့ လာတွေ့တာထင်ပါရဲ့ ..
ဖေါ်လီဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါရဲ့ရှင် .. ဒေါက်တာကို မြင်မြင်ခြင်းဘဲ ကျ
မသဲ တော်တော်ခင်မိပါတယ်"

"ထဲထဲ .. ဖေါ်လီဟာ သိပ်စကားတတ်တာဘဲ"

"ဒေါက်တာတိုလဲ ကျမက အရွှံ့ပေးရပါတယ်"

အင်း ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်ကတော့ ဝန်ကာနဲ့
လိုက်တော့ တွေ့ကြပါပြီ။ ဝန်ကာမှာလည်း၍ ဝိုက်ဘမ်းဆီးခြင်း
ဖြစ်ပြီး ဘယ်သူဘယ်ပြီးသည်၍ ဘယ်သူက အမိဘမ်းနိုင်မည်
တို့တော့ ကျွန်ုပ်မသိပါ။ချေ။

ကျွန်ုပ်ကြားဘူးခဲ့သော တေးတစ္ဆန်းတော့ရှိပါ၏။
ထိုစကားတစ္ဆန်းမှာ ကပြည့်နှင့်ကပြည်ကို ကူးသန်းသွားလာ

ရန်းလ စိန်ကုန်သည်ကြီးနှင့် သူ့ဇနီးများထား မလေယာဉ်
ဖုံပေါ်တွင်ပေါ်လာမေလှ့ရှိသော ကစ္ဆာဘလှမယ် အဓမ္မဘာဓား
တစလေးများက အမဲဘမ်းသလိုဘမ်းသွားကြကြောင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သူကလေးကတော့ ထိုအကားထဲက ခြင်
ဟန်မတူပါပေ။ ကျွန်ုပ်က သူကလေးပြောသောစကားကို လုံ
ကြည်နေခဲ့သည်သာဖြစ်ပါ၏။

"ဒီမှာ ဒေါက်တာ"

"ဘာလဲ ဖေါ်လီ"

"ရှင်ဘယ်မှာ တဲမှာလဲ"

"ကျွန်ုပ်အစ်ကို အိမ်မှာ တဲမှာဘဲ"

"ဟုတ်လား ဒီလိုဆိုရင် ဖေါ်လီထံတိုမကြာမကြာ လာ
နိုင်တာပေါ့"

"ကာလာနိုင်တာပေါ့ ဒါပေမဲ့ ဖေါ်လီရဲ့ နီးနီးကပ်
ကပ်နေနိုင်အောင် ဟော်တယ်မှာ အခန်းငှားနေရရင် မ
ကောင်းဘူးလား"

"အို .. သိပ်ကောင်းတာပေါ့"

ဤသို့ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ လေယာဉ်
ကော်တယ်တွင် လိုက်၍နေဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါသည်။

သို့သော် အင်ကိုမှာ မောနေသော သူ၏အိမ်တွင် ခ
တည်းခိုပါက ဘယ်သို့မှ ကောင်းနိုင်မည်မဟုတ်သည့်အတွက်

"ကျွန်ုပ် ဟော်တယ်ပိုက်တဲလို့ မမြဲမလားဘူးပေါ်

လိ ဒီတော့ ကျွန်နော့်လိပ်စာပေးထားမယ်။ အဲဒီလိပ်စာ ဘိုင်းဖေဒါ လီဆက်သွယ်ပါ ကျွန်နော်လဲ ဒေါ်လီထံကို ကြေငြာ လာခဲ့မှာပေါ့ဟုတ်လား။"

ဒေါ်လီမှာ ကျွန်နော်ပြောသည်ကို နောက်ဆုံး အောကတ္တသွားခဲ့ပြီ ကျွန်နော်ကသည်း သူ၏ဦးလေး တယောက် ဝေဓ ဘန်ကောက်ရောက်လျှင် အသုံးလွှင့်ထားရစည်ဟု သဘောတူခဲ့ပါလေ၏။

သို့နှင့် ကျွန်နော်တို့ဘန်ကောက်လေဆိပ်သို့ ၈နာ နာရီတွင်ရောက်လာခဲ့ပါတော့၏။

ဘန်ကောက်လေဆိပ်သို့ရောက်သောအခါတွင် ဒေါ်လီအား လာရှိုပြီးမည်ဆိုသော မောင်ဘွားတိုးမတွေ့ရပေ

"ကဲ ကျွန်မပြောတာဟုတ်လား သူတာ တော်တော် မထီတေညီတဲ့သူကလောက်ပါဘဲရှင် ကဲကဲ ကျွန်မတို့ ဝရှင်း ဟော်တယ်ကိုသွားကြစို့"

ထိုသို့ပြောရင်းက ကျွန်နော်တို့သည် လေဆိပ်မှ ဝရှင်း ဟော်တယ်သို့ လေယာဉ်ကုမ္ပဏီလိုက်ပို့သော ကားကြီးဖြင့် ထွက်ခွာသွားကြပါ၏။

မြို့တွင်း ဟော်တယ်ရှေ့ရောက်သောအခါတွင် သူ နှင့်ကျွန်နော်သည် ဟော်တယ်အတွင်းသို့ဝင်လာကြပြီး မန်နေဂျာအားအခန်း ယမ်းနှင့်ချက်နှာချင်းဆိုင်ရှိသော အခန်းတို လိုချင်ကြောင်းပြော၏။

မန်နေဂျာက သူ၏စာရင်းစာအုပ်ကြီးအား လှန်၍ ရှာပြီးမှပင် သူမက အစည်ကာစုမဖေလိုက်ပါ၏။

"ဒါထက် မန်နေဂျာ ဒေးက နူလာတန်မြန်ဘီဆိုတဲ့ ခေါ်ဘွားတဦးဒီမှာ တည်းခိုဘူးလား"

"နူလာတန်မြန်ဘီ"

"ဟုတ်ပါတယ် မန်နေဂျာ"

"ကျွန်နော် ရှာပါဦးမယ် .."

ထိုသို့ပြောကာ သူ၏စည်စာရင်းစာအုပ်ကြီးထဲတွင် လိုက်၍ရှာနေလေသည်။

"အို .. ရှိပါတယ် ရှိပါတယ် .. ဒါပေမဲ့သူက ညညမှလာတယ် နေ့ဘက်ကို မရှိဘူး"

"ဟုတ်လား သူ့ဧည့်သည်အစ်မတော်သူလား"

"အင်းဒါးဒါပေါ့ဗျာ"

"ကျွန်မဟာ သူ့ရဲ့တူမရင်းလေးပါ။ ဒါက ကျွန်ဦး လေးခေါ်တာ ယာတဝ်ခန်းဆိုတာပါ။"

"အော် ဟုတ်လား အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ .."

"သူက ကျွန်မကို လိုက်ပို့တာပါဘဲ ကျွန်မရဲ့ ယောကျ်ားကပြောပါတယ် သူက အိပ်ခန်း ၂ယောက်အိပ်ခုံးထား ပါလို့ ပြောတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ် ..

ဘာကယ်လို့ ကျေးဇူးပြုပြီး သူလာရင် ကျွန်မ အခန်း

ငှားနေကြောင်းပြောပါရှင် ဟုတ်လား"

ကောင်းပါတီ ကောင်းပါတီ

ထိုသို့ပြောကာ အခန်းတခန်းငှားလိုက်ပါ၏။ သူမငှားသောအခန်းမှာ ယမ်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်ရှိသောကြောင့်အတော်တလေးဟန်ကျပါ၏။

ကျွန်နော်သည် မန်နေဂျာက သူမအား သော့အပ်လိုက်သောအခါတွင်ကား သူမငှားသော အခန်းကို တက်လာကြပါ၏။

စုလတန်ကလည်း မျက်နှာချင်းအခန်းတွင် ငှားနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အခန်းထည်းတွင် ဝန်ထမ်းရော သောက်ရေအိုး ရေမှန် စားပွဲ ဘီရိုက အစ အစုံရှိနေ၏။ မျက်နှာသုတ်ပုဝါ လက်လက် ဆစ်ဆစ်နှင့် ဆပ်ပြာများလည်းရှိနေပါ၏။

ကျွန်နော်က အခန်းထဲရောက်လျှင် သူ၏ပစ္စည်းများကို နေရာတကျချပေးလိုက်ပြီး .

"ထဲ .. ကျွန်နော်သွားမယ် ဒေါ်လီ"

"ကျွန်မ ပြောထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်မဦးလေးလို့ ဒီဟော်တယ်မန်နေဂျာကို ပြောပါနော် .."

"စိတ်ချပါ ဒေါ်လီ"

ထိုသို့ပြောရင်းက သူမသည် ချစ်စနိုးသော မျက်နှာထားလေးဖြင့် ကျွန်နော့်ထံသို့ ကပ်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မကတော့ ကျေးဇူးဆပ်စရာ ဒါတဲ့ရှိပါတယ်

ဒေါ်လီက ကျွန်မတော ဒေါ်လီတာဖြစ်တဲ့ အယိုဝ်း ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းမလေး ဟုတ်ရဲ့လားဟင်"

အမယ်လေး ခင်လေးရဲ့ ရှိပါသော ကာယ်ကို ချစ်စရာကောင်းလှပါတယ်ကွယ် ခင်းရဲ့ အလှများတွေ့မြင် ကလေ ရူးနေကြပြီ .. ခင်းကို ချစ်စရာမကောင်းဘူးလို့ ပြောတဲ့လူတော လူ့ဘူမလောတ်သက်သက်ပါကွယ်။

ကျွန်နော်သည် အလိုက်သိစွာဖြင့် သူမလေး၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ဝနီးနှစ်ဘက်တိုင်ပြီး နမ်းလိုက်ပါသည်။

သူမလေးကလည်း ကျွန်နော်က နှုတ်ခမ်းများနမ်းယူနေခြင်းကို ငြိမ်ငြိမ်လေး ခံရင်း လက်တလေး နှစ်ဘက်ဖြင့် ယုက်လိုင်းဖက်ထားသော မြန်လည်ကို စုပ်ယူနေခဲ့ပါလေသည်။

XXXXX

ဤသို့ ကျွန်နော်က သူမလေးအား နှုတ်ခမ်းများကို စုတ်ယူနေစဉ်ခိုက်မှာပင် ကျွန်နော်၏ စိတ်များမှာ ပိုမိုကာ သက်ကြွလှုပ်ရှားလာရပါတော့သည်။

သူမလေး၏ကျောပြင်သို့ ဖက်ထားရာ တရွေ့ရွေ့ လက်များဖြင့် အောက်သို့ရွတ်သစ်ဆွဲလိုက်ပြီးလျှင် သူမ၏ ဆင်ဝတ်ကြိုးများကို ကျွန်နော်က ခဏသပ်တိုင်ကြည့်လိုက်ရင်း တခါ သူမ၏ဝတ်ရုံကို နှစ်ခုကြားမှ ဝန်းအဆုံးလေးလေးအား သေအား ဝင်ဆုပ်တိုင်လိုက်စိပါလေသည်။

ထိုသို့ဝန်းအမှုးအပွင့်ကလေးအား ကျွန်နော်က ထိုင်ငုံ့လိုက်စဉ် သူ့ကိုယ်ကိုဝင် ထုန်ထုန်လှုပ်လှုပ်ကြီးဖြစ်သွားမှုဖြစ်ခဲ့ပါတော့၏။

ဒေါ်ကော . . ရှင်ကာတော်တော် ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့လူတယောက်ပါဘဲရှင်"

ကျွန်နော်ကလဲ ဒေါ်လီကို ချစ်တာပါဘဲ။

ထိုသို့ပြောကာဝင် သူ့ခေါ်ဝေါ်ဝိတ်ကြီးများအား ကျွန်နော်၏ ဆုတ်ကွယ်ကိုဝ်စေနေရာက ပြုံးကာဝင် သူသည် ကျွန်နော့်ဘောင်းဘီကြယ်သီးများကို ဖြုတ်ရလိုက်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်နော့်မှာဘောင်းဘီရှည် တခုသုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံကျသွားမှာ အတွင်းမှ မြူးမွှားလေးသော ဘောင်းဘီတိုကလေးတထည်သာကျန်ခဲ့ပြီး အတွင်းမှ မာတောင့်သော လိင်တံမှာ ဘောင်းကတောင်းကနဲ ဘောင်းဘီကို ကန်၍ ပေါက်ထွက်တော့မည်တဲ့သို့ ရှိနေလေရာ နောက်ဆုံးကျွန်နော်၏ ဘောင်းဘီတိုကလေးကိုပါ သူမက တအားကုန် ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပါတော့၏။

ဤတွင် ကျွန်နော်မှာ မီးစွေးတိုင်ဝံ ဘဲစွေးကိုင်းဝင် လိင်တံကြီးပေါက်တောက်နှင့်ရှိနေရာ ပြုံးနဲ့ဝင် သူမက ဖူးတောက်ကာ ကျွန်နော်၏ လိင်တံကြီးကို စုတ်နေလိုက်ဘဖြင့် လိင်တံတခုလုံး ပူနွေးနွေးကြီး ရှိန်းဖိန်းဖိန်းကြီးဖြစ်ပြီးလျှင် တကိုယ်လုံးမှာ တယ်မ့်သိစ့်ဖြစ်သွားရတော့၏။

ထိုတွင်မှ ကျွန်နော်လည်း သူမလေး၏ ကိုယ်လုံးကလေးအားစွေ့ရှိုပြီး ကုတင်ပေါ်သို့ ခေါ်ယူခဲ့ပါလေ၏။

ကုတင်ပေါ်သို့ရောက်လျှင်ဝင် ကျွန်နော်ကလည်း သူမ၏ ဝါသနာ်များကို တခုပြီးတခု ချွတ်ပစ်လိုက်၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူမ၏ဘောင်းဘီတိုကလေးသာ ကျန်နေလေရာ နောက်ဆုံး ချွတ်ရမည်ဖြစ်၍ ကျွန်နော်က ချွတ်ရန် လက်လှမ်းလိုက်သည်နှင့် . .

"တင်းတင်း . . မောင် . . ကျွန်မကို ချစ်ရင် ဒီလို ချွတ်နဲ့ . ."

"ဘယ်လိုများ ချွတ်ရမှာလဲ အချစ်ရယ်"

"ခေါ်ကော ပါးစပ်နဲ့ ကိုက်ပြီး ချွတ်ရမယ်"

"ဗိုကေ . ."

ကျွန်နော်လည်း ကာမနုတ် ဘစ်းစားထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် သူကလေး၏ ကျန်နေသော ပေါင်ရင်းသုံးကြားမှ ဘောင်းဘီတိုကလေးအား သွားများဖြင့်ကိုက်၍ အောက်သို့ ဆွဲချွတ်လိုက်၏။

သူမကား တက်နိုင်ပါသည်။

ပေါင်ရင်းက ဘောင်းဘီတိုကလေးပေါ်ဝယ် ပုံလာ ရေမွှေးပျော့ဆွတ်ထားသဖြင့် မွှေးကြိုင်နေတော့၏။

ကျွန်နော်က ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်၍ ချွတ်ရစဉ်မှာဝင် သူမ၏ ပြည့်တင်းဖြူဖွေး ပေါင်းအိုးသော အဖုတ်ကို ဝင်းဝင်းကြီး နီးကပ်စွာတွေ့လာရပါတော့၏။

ကျွန်နော်ကစိတ်များ မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင်သလို နောက်ဆုံးတွင် သူမ၏ အဖုတ်ကလေးဝါ နမ်းရှုံ့စိတ် ရှက် ရှင်စိတ်များပေါ်လာတော့သဖြင့် အဖုတ်၏ ဘေးသား ဝင်း ဝင်းစိုစိုများပေါ်သို့ နှာခေါင်းများနမ်းခဲ့၏။

ထိုအခါတွင် သူမသော ကိုယ်တိုင်ပင် မှိုမှိုအနေသာ တွေ့ သွားသလို့သို့ တတွန့်တွန့် ဖြစ်သွားလေ၏။

ကျွန်နော်သည် သူမ၏ အဖုတ်ပေါ်ဝယ် ထုန်း၍ နမ်း ဖန်များကပင်လျှင် လျှာကလေးများနှင့်လည်း ဥတ်နေမိဖြန့် ၏။ ထို့နောက်တွင် ကျွန်နော့်လိင်တံအား သူမက ပါးစပ်ဖြင့် စုတ်ယူသလိုကပင် သူမအဖုတ်အားပါးစပ်ဖြင့် အယက် အောက် ရွှေရွှေပင် စုတ်နေလိုက်လေသည်။

ထိုသို့ ကျွန်နော်က အထက်မှသူမအပေါ်ဝယ် ချစ်ရေး စက်ဆေးတွေဖြင့်တာန်ကြောင်းကို မထန်တုလားပီပီ အစွမ်း ပြလိုက်သောအခါမှာတော့ သူကိုယ်တိုင်ပင် တကိုယ်လုံး တ သိမ့်သိမ့်ခါ၍ ထွက်သွားပြီး ..

ဒေါက်တာ .. ဒေါက်တာ ..

ကျွန်နော်ကလည်း အဖုတ်ကလေး၏ ဘေးသားများ ပါးစပ်ထဲသို့ တစ်ခုလုံး ပါလာအောင် စုတ်နေလိုက်သဖြင့် ..

ဒေါက်တာ .. ဒေါက်တာ ကြမ်းလှချည်လား ဒေါက်တာရယ် ..

ဒီတော့မှပင် ကျွန်နော်က သူကလေး၏ အဖုတ်ထဲကို ပါးစပ်နှုတ်လွှတ်ရာ ..

"ကျွန်နော် ဘယ်လောက် ချစ်တယ်ဆိုတာ မေလီ သိသိ မဟုတ်လား .."

"သိတာပြီဒေါက်တာရယ် .."

"ဒေါ်လီ .."

"ဒေါက်တာ .."

"ချမ်းကဲ့လား .."

"ချစ်ပါတယ် ဒေါက်တာရယ် .."

ကျွန်နော်သည် ထိုသို့ပြောရာက သူကလေးအား ပင် ကြမ်းကြမ်းပင် ကျွန်နော်၏ အစွမ်းကိုပြတော့ရန်အတွက် နိုကာလ နှင့်ပြလှုပ်မှုကို သုံးလိုက်ပါတော့၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်နော်သည် သူကလေး၏ ခြေ ထောက်များကို ထောင်ကာ ဘေးနှစ်ဘက်သို့ ခွဲ၍ဆိုလိုက်ပြီး လျှင် ကျွန်နော်ပေါင်တံကြီးများပေါ်သို့ ခွဲ၍တင်လိုက်ပါ၏။

ထုံးစံအတိုင်းပင် သူမ၏ ဝင်းဝါနေသော အဖုတ် မှာ ဖေါင်းကြွနေပြီး အလယ်မှ အကြောင်းကလေးမှာ ဝတီ ဖြစ်နှင့် ဖြဲထွက်ကာဖြစ်ချစ်နေ ခွဲသွားသကဲ့သို့ ကွဲသွားတော့ပြီး ကျွန်နော်၏ လိင်တံကြီးမှာလည်း အမေစုံကန်ကြီး၏ ထိပ် ဆုံးပုံနှင့်အကြီး လွှတ်တင်လိုက်သကဲ့သို့ ဝုတ်ကနဲဝင် သူမ၏ အကွဲကြောင်းကလေးအား ပြေး၍ ဆောင့်လိုက်ပါ၏။

ကျွန်နော်၏ ထိပ်ဖူးကြီး အသယ်ပျော့ကြီးလေးသည် ဆို လျှင် ဒစ်လန်နေသောကြောင့် မြှုပ်နေကာ သူမ၏ အခေါင်း

ပေါင်တလေးအား ထင်၍ အစမှာပင် ဓါးကြီးဖြင့် ဝယ်ရှာ ခွဲလှီးလိုက်ပါ၏။ ထိုသို့ ခွဲလှီးလိုက်လေသောကြောင့်ပင် အင့် အင့် ဟုသော သူ၏ အသံကလေးများမှာ စီ၍ထွက်ပေါ် လာတော့၏။

ကျနော်က ကျနော်၏ ဒစ်ဖူးကြီးအား ဖောက်မှ အထက်သို့ကော့ထင်လေ့ရှိလယ်ရာ သူကလေးမှာ ဝင်တော့ မောက်ကာ ဆင်ကနဲဖြစ်သွားလျှက် ဒေါက်တာ ဒေါက်တာ ဟုဆင် ညည်းသံကလေးဖြင့် ခေါ်လိုက်ပါတော့၏။

"ထိုးချင်သေး ထိုးလိုက်ပါ ဒေါက်တာရယ်"

"ထိုးမှာ ပေါ့ ဒေါ်လီ ..."

ကျနော်က သူမ၏အဖုတ်မှ ပေါင်တောက်ကလေး ပေါ်ထွက်နေသည့် အစေ့ကလေးအား ခစ်ကနဲထိုး၍ ထိုး၍ ပစ်လိုက်၏။

ထိုအစေ့သည် မိန်းမများတွင် ကာမ၏ ဓလုပ် ကလေးဖြစ်၏။ ထိုကာမဓလုပ်ကလေးအား ကစားလိုက်ကာ ကာမတက်ကားကြီးပွင့်ကာ ကာမဒေရုဏ်ကြီး ပြီး၍ စီးဆင်း ကျက်ပါလေတော့၏။

ကျနော်သည် ကာမဒလုပ်ကလေးနှင့် အစေ့ခေါင်း ပေါက်အား ဖြစ်ကနဲ အသံများဖြည်အောင် ကစားပြီးသော အခါတွင် ဖွပ်ကနဲ ကအားဆောင့်သွင်းလိုက်ပါ၏။

အခုနမှာ သူလိုမိန်းမတယောက်သည် အချိုးစုံ က

လေးတောက်၍ ကျနော်လို ယိမ်ကြီးသော လူတယောက်အား ကအားစေဆောင့်သွင်းခြင်းကို သူမသည် ခံနိုင်ရည်ရှိနေပြီဖြစ် ရာညီကု ထွက်ပြီးဖြစ်၏။

ထိုသို့ဝင်ဝင်ခြင်း ဆောင့်၍သွင်းရာတွင် ကျနော် ကို သူမ၏အဖုတ်ကလေးအား ကစားလားသဖြင့် သုတ်ရေများ မှိုတ်ထုတ်သိမ်းကြုံ လျှော်ရှိနေပြီးဖြစ်၏။

ဤသို့ သုတ်ရေများ စွတ်စိုလိမ်းကျံနေသဖြင့်လည်း ကျနော်၏လိင်တံကြီးမှာ လျှောကနဲဝင်သွားတော့ကာ မိန်းမ ကိုင်းကလေးအတွင်းမှာဝင် ဖက်အမြှောက်ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖွတ်ကနဲ .. စွပ်ကနဲ စွပ်ကနဲ ပြည်လာသည်အထိ လုပ် လိုက်မိပါ၏။

သူကလေးကလည်း ဖင်ကြီးများကော့ကာ မြှောက် ကာ ပေးနေလိုက်သေး၏။

အတန်ကြာသော်

"ဟဲ .. ဘယ်နှယ်လုပ်ရအောင် ဒေါ်လီ .."

"ဘယ်လိုလဲ ဒေါက်တာ .."

"ဖင်က ကုန်းပေးလေ .."

ကောင်းတယ်လေရှာ အခေါ်တာ ဓဆောင့်ရတာလဲ သိပ် ကောင်းတာပဲ .."

ထိုသို့ပြောကာ သူမ၏ အဖုတ်တွင်းဝင်နေသော ကျနော်၏လိင်ချောင်းကြီးအား ဖြုတ်ကနဲ နုတ်လိုက်ရာ ဖြစ်ကနဲ အသံများဖြည်လာသည်အထိ မြန်လာပါတော့၏။

ဒေါ်လီသည် ကျနော့်အနေရောက်ရှိရှိနှင့် လိပ်ကြီး သေး ကြည့်ရင်း ကာ ပြွတ်ကနဲ မြွေဖျောက် ပါးစပ်ဖြင့် ကုန်းစုပ် လိုက်ရာ အင့်ကနဲ ကျနော်က သူ့ပါးစပ်ကို အသာကလေး ထိုးလိုက်၏။

ပါးစပ်ကို ထိုးလိုက်လေသောကြောင့်လည်း သူမှာ မျက်လုံးကလေးမှေး မြူးသွားခဲ့ပြီ ..

"ဟင်း .. သူကပါးစပ်တောင်မနေရဘူး.."

"ဘာဖြစ်လို့ စုတ်ရအုံးမလဲ .."

"ဒါကတော့ ချစ်တာကိုး .."

ထိုသို့ သူတပြောရင်းဖြင့် ကျနော်၏ လိင်ချောင်း ကြီးမှ ပါးစပ်ကို ခွာကာ သူကလေးဘက်ထောင် လေ၏။ သူ့ဖင်ကြီးကို ၄၅ ဒီဂရီကျကျ မြှောက်ပေးလိုက်ပါ၏။

ကျနော်က သူ့ဖင်နောက်ကို လိင်ချောင်းကြီး ဘ ယန်းယန်းဖြင့် မြှုတ်နေသော သူ၏ အခေါင်းပေါက်က လေး အားထိုးလိုက်၏။ အပေါ်မှ ဆောင့်ထိုးရာတွင် လက်ချောင်းမှာ သူ့ခါး ဖိုးကို ညှပ်၍ ကိုင်ထားရ၏။

ထိုသို့ လက်နှစ်ဘက်ညှပ်ပြီး ကိုင်ထားလေသော ကြောင့် သူမ၏ ဖင်ကလေးမှာ ပို၍ကြွသွားသလို ဖင်ကြီး မှာလည်း အားရစရာကောင်းအောင် ကြီးမားလာသလို ထင်ရ ပါ၏။

ဒါကိုပြုပ်ဆုံတောင်းနည်းတုလည်း ခေါ် နိုင်ပါ၏ ဖင် နောက်မှကပ်၍ ရှေ့ထိုးနောက်ဝင်လုပ်သောနည်းမှာ ထို

ပြီးတော့ ကောင်းသလုပ်ပါဗျ။

ထိုနည်းသည် လှသာစေပြီး ခံနိုးတွေ့လှပါ၏ ထို့ ကြောင့်လည်း ကျနော်သည် သူမအားလုပ်ရာတွင် ပေါ်တို ထောင်လာရန်အတွက် ခါးနှစ်ဘက်ကို ညှပ်ပြီး မြှောက်ပေးရ လေ၏။

ဖင်ကိုဆွဲမြှောက်ပြီး အပေါ်မှ ဆောင့်၍ဆောင့်၍ လုပ်နည်းဖြစ်ရာ အကယ်၍ ထိုလုပ်နည်းများသည် အိပ်ခန်း နေရာသာသူများ သစ်ပင်အောက် ယနေ့လေး မှောင်မှောင် သို့အတွက် တိုက်ကေဘယ် နှစ်ယောက်ချင်း ရှိနိုင်၍ လုပ်ရာ တွင်အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်၏။

ထိုအခါတွင် မိန်းမငယ်များကို ဝုံးများစေရန် အတွက် အသင့်ဆောင်ယူလာသော လက်ကိုင်ပုဝါနှစ်ထည် ကို ယက်လယက်ရန် ခင်းပေးရပါ၏။

ကျနော်က သူမအား ထိုကဲ့သို့ရာတွင် သူမကိုယ် တိုင်က ဖင်ကြီးမြှောက်ကာ မြှောက်ထားပေး၏။ သို့သော် လေး တခါတခါကိုယ်ကြီး ယိမ်း၍သွားတော့ပြီး ယဲကျသွားတတ် သဖြင့် အထူးသတိထားနေရပါလေသည်။

ကျနော်လုပ်ရာတွင် သူမအသားသတောကျနေသည့် အဖြစ် အခါကလည်း မကျနပ်သွားစေရန် မရပ်မနားညီး အနည်းငယ် စောင်းသွားသည်နှင့် ကျနော်၏ လိင်ချောင် ကြီးအား ကျော်ပေါ်ရှေ့ပေါ်အတွင်းငယ် မိမ်ယိုက်ရပါ သည်။

ဆိုနေတယ်ပယ် အားရှိလာပြန်ကာ အဆင်သင့်မအောင် ယူလာသော ဘရန်ဒီကို သူ့တခွက် ကျွန်နော်တခွက် သောက်လိုက်ကြပြီး ခုကိုယ့်အကြံစစ်နှင့် သွားလိုက်ရပြန်သည်။

ထိုထဲ့သို့ သူမအား ကျွန်နော်က လုပ်ပြီးချိန်တွင် အပြင်မှ တံခါးခေါက်သံပေါ် ထွက်လာပါသည်။

xxxxx

ကျွန်နော်က တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါတွင် ခန့်မနေရာသည့် မြိုးပြိုးကြီးရှုပ်ဝင်လာကာ ..

'ကျွန်နော်နှောင်းကြည့်နေတာကြာပါပြီ ဦးလေးကြီးနဲ့ တူမကြီးခင်ဗျား။ ဘာလဲလို့ ဒီညတော့ အိပ်ချင်သေးရင်တော့ နှစ်ယောက်တွဲခန်းယူပါ။ ဒီအခန်းယဲကတော့ တယောက်ခဲ အိပ်ရမှာမို့ ကျွန်နော်သဘောမတူနိုင်ပါဘူးခင်ဗျား တဲ့တဲ့တဲ့"

ထိုသို့ပြောကာ သူမသည် ကြိုးစစနှင့် လက်ဝါးဖြန့်နေလေရာ ကျွန်နော်မှာ ပိုးလေးယားငွေ ဘတ် ၁၀၀ ကို သူ၏ လက်ဝါးထဲသို့ ခပ်အောင့်အောင့်နှင့် ထည့်ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုနောက်တွင်ကား ကျွန်နော်သည် ခေါ်လိုက်အား .. ဘဲ နေ့ပါ ယနေ့ ဝင်ယောင်း ကြည့်ရှုပေးအုံး။ ကိုယ်သွားတော့မယ် တော်လေး.. တပြောလိုက်ရာ .."

"ကောင်းပါပြီ ဒေါ်တာ ကျွန်တော်ယိုခိုးဆက်ပါယ်နော် ရှင့်ဆီမှာ ဘယ်ယိုစုံးရှိရပ်လဲ မြန်မြန်ဆက် ပေး

ပါတော့တယ်လား .."

"ကောင်းပါပြီ အချစ်ကလေးရယ် .."

ထိုသို့ပြောကာ ကျွန်နော်သည် ခပ်သုတ်သုတ်ပင် ထွက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ကျွန်နော်၏ ဆစ်ကိုမှာ ဘန်ကောက်မြို့တော်၏ တောက်နေသန်မပေါ် မှုပ်ထွက်တွင်နေထိုင်ပါသည်။ သူသည် ကုန်သည်တဦးဖြစ်၏။ မြို့လည်ရပ်ကွက်တွင် ကုန်တိုက်ကြီး တတိုက်ရှိနေပါသည်။

ကျွန်နော်ရောက်ရှိသွားသောအခါတွင်ကား သူ၏ ဇနီးမှာ ကျွန်နော်၏ ဇနီးလုပ်သူ မမိုနာက ဆီးကြိုနေပါသည်။

"ရှင့်အစ်ကိုကြီးကတော့ ရှင့်ကိုစောင့်နေပါတယ် ရှင်။ ကျွန်မြင့် လာမှာလားလို့ .."

မမိုနာက ကျွန်နော့်အား ချစ်စရာကောင်းသော မျက်လုံးဝိုင်းကြီးများဖြင့် ဆီးကြိုပြောသဖြင့် ကျွန်နော်၏ ဂုဏ်ထဲ တွင် နွေးတာနဲ့ဖြစ်သွားရပါ၏။

မမိုနာသည် ကျွန်နော်ကိုဖေရပ်နယ်ရှိ ပယန်မျိုးနွယ် တဦးမှပေါက်ဖွားသော အမျိုးသမီးဖြစ်၍ အရပ်အမောင်းမှာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တင်းသောအပြင် ထွား ထွား ကျိုင်းကျိုင်းကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။

မမိုနာက လမ်းညွှန်ခေါ်သွားလေသောကြောင့် ကျွန်နော်သည် တိုက်ပေါ်ထပ်သို့ လိုက်သွားရသည်။ တိုက်ပေါ်သို့ ရောက်မှ ပိုးယားသူ အမျိုးကလေးတဦးသည် ဝလုံကား

တွင် ထမြွက်စီးလှဲနေသည်ကို ကျွန်နော်တွေ့ရပါသည်။

သူကလေးသည် ရှိုးရှည်ရှည်ကြာအားဖြင့် တော်တော်ကလေးဆေးများစွာသူကလေးဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကတော့ ကျွန်နော်တို့ အမျိုးသောက် ထွားကျိုင်းသန်မာပုံမရဘဲ နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းကလေးပင်ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် ပုဆိုးဆိုတာလေးဘယ်ယိုဝယ် ဝင်လယ်ကူးဘက်ပါမလားတယ်" တူသော စကားဝှံကမှိုနေစားသည် မတွေ့ပါလားခင်ဗျား။

ကျွန်နော်သည် ထိုးဒယ်သူကလေးအား မေတ္တာရှရှုစိုက်ကြည့်ပြီးသော် ထိုက်အပေါ်ထက်သို့ ထက်ခဲ့ပြီး ကျွန်နော်၏ အစ်ကိုအခန်းသို့ဝင်ခဲ့၏။

"တာရှင်လားတော့ .."

"ကုက်ပါတယ်အကို ."

ကျွန်နော်သည် ယက်ကွန်းကုလားထိုင်တလုံးဝယ် ငိုက်နေသော အစ်ကိုကိုတွေ့ရသျှင် စိတ်ထဲတွင် ထိခိုက်သွားမိ၏။

"အစ်ကို ဘယ်လိုများနေလဲ .."

ကျွန်နော်က ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုကာဝင် အစ်ကို့လက်ကောက်ဝတ်များကို ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ပါ၏။ အစ်ကို၏မျက်လုံးများမှာ ညှိုးညှိုးမှိန်မှိန်ဖြင့် တွေ့ရပြီး ဝိန်လဲဝိန်လှစေသည်။

"အမေမေရော ကျန်းမာရဲ့လားကွဲ့ .."

"အမေကတော့ အခုအသက် ၆၀ ပြည့်လာတော တောင် သိပ်ကျန်းမာတယ် အကို .."

"အေး အေး ကိုပအမေကျန်းမာပြီတော့ ကိုကျတော့ ဒီ ကောင်တော် စာတာတော့ ခေတ်အလိုက်ထင်ပါရဲ့ကွာ ကုတ်လား"

"ထုတ်မယ်ကောင်ပါဘူး အစ်ကို အမေနေကြီးကာ ကျန်းမာရေးအဲ ဖြည့်စုံဘို့ အရေးကြီးတယ် အစ်ကိုရဲ့"

"အေး ကျန်းမာရေးဖြည့်စုံတယ်ဆိုတာတော့ ဝါလဲ သဘောကျပါတယ်ကွာဝင်း အခုလိုနေ့ရာနေ့ရာမှာဓာတ မှောက်ယာတာတိုဝင်းသာလို့ မဆုံးပါဘူး"

ထိုသို့ပြောလိုက်ရင်း အစ်ကိုသည် ချောင်းတကွက်ကွက်ဆိုးလိုက်၏။

"အခုကျွန်နော်လာတာကလဲ အစ်ကိုကို ကျွန်နော် ကိုယ်တိုင်အားဝါးကုသပေးဖို့ဘဲ အစ်ကို ကျွန်နော်ဆေးပစ္စည်းနဲ့ပါပါလာတယ်။ ဒါကိုတော့ အဝေးတက်ရှာနေလဲ ခွင့်ပြုပါတယ်"

ထိုသို့ပြောရင်းက ကုလားထိုင်လှုတ်ကလုံးပေါ်ဝယ် ထိုင်နေသော ကျွန်နော်မရိ ထမိန်ကို ကျွန်နော်က ဆေးပစ္စည်းသေတ္တာကလေး ယူခိုင်းလိုက်၏။

ထိုနောက်တွင် ရောဂါအလုံး အသင့်လုသာရန်ကိုလည်း ပြောလိုက်ပါ၏။

အစ်ကိုအခုစွဲကပ်နေတဲ့ ပန်းနာရောဂါလို ကျွန်နော်သတိနိုင်သလောက်ကုပေးမယ် အစ်ကိုဆေးထိုးဘို့ပစ္စည်းလဲ အခုပါတယ်"

အားတွာခင်းကို ဝါဆေးကဘိုတင်မတော့ပါဘူး ဝါရဲ့ကုန်တိုက်တလဲဝင်းကြည့်ရှုထိန်းသိမ်းစေရှင်တယ်။ တကယ်

လိုချင်းရဲ့ ဝါသနာအတိုင်း စောလိုက်ခွင့်ချင်ပါသေးတယ်ဆို
ရင်တော့လဲ ခွင့်ပေးပါကွာ ထုက်သား"

"အစ်ကို ကျွန်တော် မဆေးတလုံးတိုးမပေးမယ် အစ်ကို
ဒါမဆေးထိုးပြီးတာနဲ့ အိပ်ချင်သွားမယ် အိပ်လိုက်ပြီး ပြန်နိုး
လာရင် အားသစ်တိုးလာမယ် သူက အဆုတ်နဲ့ နလုံးကို သွေး
သစ်လောင်းပြီး အားသန့်သုံးစေတယ်လေ.."

"ကောင်း ကောင်းကောင်းအိပ်နော်"

ဆေးထွယ် ဆေးထိုးပြီးတဲ့အခါ မျက်စိထဲ ညှောင်း
လာတာဘဲ ထိုသို့ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုကပြောဆိုတာ မှိန်းနေ
ပါတော့သည်။

ကျွန်တော့ကို ခရီနာက အိပ်ခန်းတခုကို ညွှန်ပြပါသည်။
ထိုအိပ်ခန်းမှာ အစ်ကိုတို့အိပ်ခန်းနှင့်ကပ်နေသော အခန်း
ဖြစ်ပြီး ခရီနာ၏အခန်းနှင့်လည်းကပ်လျက်ရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပါ
လေသည်။

ခရီနာက ကျွန်တော့အတွက် စပယ်ရှယ်ပြင်ထားသော
အိပ်ခန်းထည်းဝယ် ကျွန်တော်၏ အဝတ်အစား သားရေသေတ္တာ
များ အစုံအလင်ရောက်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရခြင်းပင်
ဖြစ်ပါ၏။

xxxxx

"တဲ .. နိုးနိုးပြီ ထမင်းစားရအောင် တာရှင်"

"ဟုတ်ကဲ့ .."

ကျွန်တော်ကထိုသို့ပြောရင်း ခရီနာ၏ မျက်နှာကို စူး
စိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် မျက်လုံးများဝယ် ကျွ
နော့် အား အထူးစိတ်ဝင်စားနေသော အရိပ်အရာများကို

တွေ့နေရပါလေသည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ခရီနာ၏ သွေးသားဆောင်းကျွန်း
နေသည်များကို သိနေမိသည်။ သူမသည် ကျွန်တော်ရောက်
လာသဖြင့် အထူးပင် ဝမ်းသာနေပုံရပါလေသည်။

ထို့နောက်ကျွန်တော်ရေမိုးချိုးနေစဉ် ခရီနာသည်
ကျွန်တော့အား ရေသုတ် မျက်နှာသုတ်ပုဝါများကို ယူပေးရင်း
က ကျွန်တော်၏တောင့်တင်းသော ကိုယ်လုံးကြီးအား ကျေနပ်
နှစ်သက် လှသောအမြင့် စိုက်ကြည့်နေပြန်သည်ကိုတွေ့ရပါ
လေသည်။

စားသောက်သောအခါမှာလည်း ခရီနာမှာ ထူးထဲစွာ
ပင် စကားများတွေပိုနေခဲ့ပြီး စားသောက်ပြီးချိန်ဝယ် သူမက
လေ့အပမျှားပြင်ဆင်ထား ကျွန်တော်နှင့်အတူ လူစည်ကား ရာ
မှုန်ကွက်သို့လာပါသည်။ ထို့နောက်ဝယ် ရေငုံးငံရှင့် မေ
ညှင်းခံရာ ခန်းဥယျာဉ်ပြီးတော့မှ မြစ်ထဲရှိကိုကျွန်တော်တို့ပ
နှစ်ဦး ဝင်ရောက်ခဲ့ကြပါ၏။

"ဒီမြစ်ကတော့ ကျော်ကြားမြစ်သိလား..
ဒါကြောင့် ဒီကိုခေါ်လာရတာ .."

ထိုသို့ပြောနေချိန်ဝယ် ကျွန်တော်တို့ရောက်နေသော
အထူးတန်းမှာသေးရှည်းစားပွဲတွဲများ သာကြည့်သော စပယ်
ရှယ်သီးသန့်ခန်းတလေးဖြစ်သောကြောင့် အခြားစုံတွဲများ
နှက်ခမ်းခြင်းပြုတော်နေသည်များကို အထိုင်းသားမြင်နေရပါသည်။

မြစ်ထတ်၏နောက်ဆုံးအကာမှာ .. အကိုးသစ်းတွဲး
ပြောင်းခဲ့သို့အဝတ်အစားများကို ကိုယ်တဝက်ကွင်းဆင်၍
ကပြီးသ ရှက်ခြင်းမြတ်ပြခြင်းဖြစ်ပါ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ပေါင်ချန်တွင်သာကျန်သော ညောင်ရွက်လေး တရွက်သာကျန်တော့ပြီ ထိုအရွက်လေးအား မြေပယ်စီမှာဝင်သူ ကားဖင်ကြီးများကို တော့တာ ကော့တာ ထမနေရ ကျွန်နော်နှင့်ယှဉ်ကြည့်နေသော ခရီးနာမှာလည်း ကျွန်နော်၏သက်တောင်းကိုတအားဆုပ်ထားပါလေတော့၏။

နောက်ဆုံးတွင်ကျန်နေသော ညောင်ရွက်လေး အားကြွေကျသွားလိုက်သောအခါတော့ ခေါက်ခနဲ့ပြုံကြည့်ဝရိုးသက်၏ ရှူညာသွားသလို ခရီးနာ၏ နှုတ်ခမ်းတို့ကျွန်နော်က တအားကုန် ဝင်စုပ်ယူလျက်ရှိနေမိပါလေတော့သည်။

"ခရီးနာ .. ကို ကျွန်နော်သိပ်ချစ်တယ်ကွာ"

"ကျွန်မလဲ ဒီလိုဘာပဲ ကျွန်မကောအဆုံးပါတယ်။ လင်နှိုရယ်နဲ့ အတူတူမဆိပ် ရတာကြာပါပြီ"

ကျွန်နော်၏ရင်ခွင်တွင်းသို့ တိုးဝင်ရင်းက ပြောလိုက်ပါလေသည်။

"ဒီနေ့ညတော့ ကျွန်နော့်အခန်းထဲမှာ လာအိပ်တာ ပေါ့ ခရီးနာရယ်။ ထိုလူမပေါ်ကြီးကလဲ ဘာမှ သိစရာ မရှိပါဘူး။ နောက်ထပ် မိုးတလုံးတိုးလေးရင် ကညလုံးအိပ် ပျော်သွားပါအုံးမယ် ဟုတ်လား .."

ခရီးနာကားပြုံးပြုံးကြီးခေါင်းညိတ်ကာ ကျွန်နော့်နှင့် အတူထိုညတွင် ပျော်ရွှင်ရမှုအတွက် စိတ်အားသွေးအား များကာကြွလျက်ရှိနေပါလေတော့သတည်း။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။